

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 19-02-28665 ר. נ' פ.

לפני כב' השופטת איריס אילוטוביץ' סגל

תובע: ש. ר.

על ידי ב"כ עו"ד אורלי אברמוף

נגד

נתבעת: א. פ.

על ידי ב"כ עו"ד שלום כהן ואח'

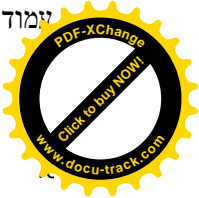
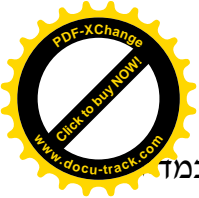
פסק דין

לפניי תובענה להפחתת או לחילופין לביטול החיוב בדמי המזונות של קטינה כבת 17 וחילת, ע האב בעקבות שינוי נסיבות מהותי אשר חל מאז אושר ההסכם וקיבל תוקף של פסק הדין בשנת 2009.

טענת שינוי הנסיבות נשענת על ארבעה אדנים מרכזיים: שינוי לרעה במצבו הכלכלי של ובפוטנציאל הכנסתו; שיפור ניכר במצבה הכלכלי של האם ובפוטנציאל הכנסותיה וכן מעבר למ משותפים עם בן זוג; הרחבת זמני השהות עם הבנות וההשלכות הנובעות מכך על פי בע"מ 919/15 פנ פלוני (19.7.2017) (להלן - "בע"מ 919/15"); הפחתה ניכרת בהוצאות הנדרשות לשם גידול הבנות.

רקע עובדתי

1. הצדדים, בני זוג לשעבר, ניהלו קשר זוגי וחיו כידועים בציבור בין השנים 2007-2000.
2. מקשר זה, נולדו לצדדים שתי בנות משותפות (להלן - "הבנות"):
 - א. ש. ילידת xx.xx.01 (בת כ-19 שנים)
 - ב. נ. ילידת xx.xx.03 (קטינה כבת כ-17 שנים)
3. לאם, בן נוסף בגיר כבן 26 מקשר זוגי קודם. הבן מתגורר לבדו ועובד למחיתו.
4. במהלך חייהם המשותפים, שימש האב כמפרנס העיקרי בעוד האם דאגה לטיפוח משק הבית וזבנות.

האם, בעלת תואר ראשון בקלינאות תקשורת, תואר ראשון באופנה מטעם מוסד אקדמי במד
 'ורק ותואר שני בהנחיית קבוצות באמצעות אומנות.

6. האב בעל תואר ראשון בכלכלה, תואר שני במנהל עסקים, בין השנים 2014-2017 למד מש
 'במהלך שנת 2018 הוסמך לעריכת דין. במהלך שנת 1989 הקים האב חברה לשיווק ציוד ווידאו מקצועי
 :קלעה לקשיים כלכליים במהלך שנת 2007 (להלן - "החברה"). האב סבר כי יוכל להתגבר על הקשיים א
 :קלעה החברה ולהעלות בחזרה את פוטנציאל רווחיו. ואולם, בסופו של יום החברה לא הצליחה להע
 'נכנסה להליך של כינוס נכסים. האב לא הקים חברה או עסק נוסף לאחר מכן ומצא עצמו מתקשה י
 'להשתלב בשוק העבודה בעשור השישי לחייו.

7. כל אחד מהצדדים צבר רכוש בטרם תחילת חייהם המשותפים ועל כן, מערכת היחסים ב
 'זתאפיינה בהפרדה רכושית מלאה.

8. לאחר שהאם עזבה את הבית בשנת 2007, התנהלו בין הצדדים מספר הליכים משפטיים בנוגע לי
 'זמזונות (תמ"ש 4083/08 ותמ"ש 4082/08) ובנוגע לסוגיית המשמורת (תמ"ש 4080/08). בתום שלב ההו
 'אותם ההליכים, הודיעו הצדדים ביום 12.11.2009 כי הצליחו לגבש מתווה מוסכם לשם הסדרת כלל הס
 'זעומדות במחלוקת לרבות זמני השהות עם הבנות, נטל הנשיאה במזונותיהן וכן, עניינים אישיים ורכו
 'זמתווה נסמך, בין היתר, על המלצות בית המשפט והמלצות תסקיר הסעד מיום 9.2.2009.

9. ביום 22.12.2009 אושר ההסכם בבית המשפט וקיבל תוקף של פסק דין (להלן - "ההסכם").

10. הצדדים הסכימו כי המשמורת על הבנות תיוותר בידי האם. לשם הנוחות להלן העתק סעיף 7 ל
 'שאושר בפסק הדין:

זמני השהות של האב עם הבנות נקבעו באופן הבא:

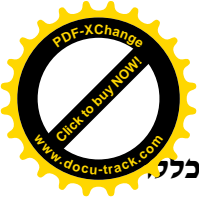
א. "ביום ב' בשבוע ייקח האב את הבנות, עם סיום הלימודים מהמסגרת הלימודית, לשהות
 'לביקור עם לינה וישיבן למחרת היום למוסדות החינוך.

ב. ביום ד' בשבוע ייקח האב את הבנות, עם סיום הלימודים במסגרות הלימודית, וישיבן
 'האם בשעה 19:30.

ג. בכל סוף שבוע שני, לסירוגין, ייקח האב את הבנות ביום ו' עם סיום הלימודים במ
 'הלימודית וישיבן ביום א' בבוקר למוסדות החינוך.

ד. בחגים ובחופשות תשהינה הבנות על בסיס שוויוני ככל האפשר עם כל אחד מההורים. ו
 'החופשות מתחלפת מידי שנה באופן שבחג שבו שהו הבנות עם אמן בשנה אחת תשהינה ו
 'עם אביהן באותו חג בשנה העוקבת....

בהמשך להסכם בסעיף 11 נקבע:

מבלי לפגוע בכלליות האמור לעיל, החל מיום 1.7.2010 יורחבו הסדרי הראיה כך שאלה יכללו שתי הבנות בבית האב גם ביום ד' בשבוע... " [ההדגשות כאן ולהלן שלי - א' א' ס'].

11. בכל הנוגע לתשלומי המזונות - המתווה נקבע במסגרת סעיפים 12-14 להסכם ושעיקריו יובא להי

א. האב ישלם לידי האם סך של 3,000 ₪ עבור מזונותיה של כל אחת מהבנות, קרי, סך כולל של 100 לחודש וזאת, החל מיום 1.9.2009. סכום המזונות ישולם עד מלאת 18 לכל אחת מהקטינות או עד לימודיהן בבית הספר התיכון - על פי המאוחר מבין השניים. למן מועד זה, ועד הגיע כל אחת מן לגיל 20 או עד לסיום שירותן הצבאי, על פי המאוחר מבניהם, ישלם האב לידי האם שליש המזונות ששולמו עד כה עבור כל אחת מהבנות, בכפוף לכך שאותה בת עדיין מתגוררת בבית האם

ב. בנוסף לדמי המזונות, נקבע כי האב יישא במחצית מכל הוצאה רפואית חריגה אשר אינה מ ואינה מסופקת על ידי הביטוח הרפואי של הבנות.

12. כיום גובה דמי המזונות שמשלם האב עומדים על סך של 4,250 ₪, לנוכח העובדה שהבת הו זיילת וחיוב גובה דמי המזונות עבורה עומד על סך של 1,000 ₪ לחודש.

13. בכל הנוגע להסדרים האישיים והרכושיים - לשם הנוחות להלן העתק סעיפים 17-24 כפי שו בהסכם:

14. בחלוף השנים, נקלע האב לקשיים כלכליים רבים ומצא עצמו מתקשה לעמוד בתשלומי המ שנקבעו בפסק הדין. בשנת 2014 הבין האב, כי עליו למצוא אופק תעסוקתי חדש ונרשם ללימודי תואר ו ממשפטים. עם סיום לימודיו בשנת 2017, החל האב את שנת התמחותו בשכר חודשי של 5,000 ₪ בלבד. 2018 עבר האב את בחינות הלשכה של לשכת עורכי דין והוסמך לפעול כעורך דין. בשל גילו המתקדם, זאב בקשיים במציאת עבודה עד שלבסוף, החליט לשכור חדר במשרד עורכי דין ולנסות מזלו כעצמאי.

15. ביום 29.10.2018 הגיש האב בקשה ליישוב סכסוך. התיק נסגר ביום 14.1.2019 (י"ס 33-10-18). לבקשה זו קדמה בקשה קודמת ליישוב סכסוך שהוגשה על ידי האב ביום 16.7.2017 ונסגרה ביום 2017. (י"ס 33825-07-11).

16. ביום 12.2.2019 הוגשה התובענה מושא ההליך שלפניי על ידי האב, לנוכח שינוי נסיבות מהותי למן מועד החתימה על ההסכם ואישורו בבית המשפט בשנת 2009.

17. ביום 7.10.2019 התקיים דיון ההוכחות (להלן - "הדיון").

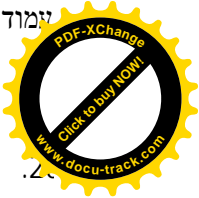
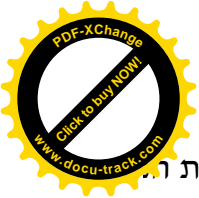
18. בתום חקירת האב - הודיע לפתע ב"כ האם, כי אין בכוונתו להעיד את מרשתו, הן די ב- ובראיות שהוצגו עד כה כדי לקבוע שהאב לא עמד בנטל ההוכחה הנדרש. אפנה לפרוטוקול הדיון (עמ' 0 (3-21):

- "עו"ד כהן: אני מוותר על החקירה שלה, גברתי.
- כב' הש' אילוטוביץ' סגל: אתה מוותר?
- עו"ד כהן: אני מוותר על החקירה שלה, גברתי.
- עו"ד אסולין: לא, גברתי, סליחה.
- כב' הש' אילוטוביץ' סגל: מה זאת אומרת מוותר?
- עו"ד כהן: אני מוותר, אני לא רוצה להעיד אותה. הוא לא הרים את הנטל מבח לא מעיד אותה, גברתי רוצה לתת פסק דין?
- עו"ד אסולין: גברתי,
- עו"ד כהן: כל פסק דין מתקבל.
- כב' הש' אילוטוביץ' סגל: אבל אני רוצה לשאול אותה כמה שאלות.
- עו"ד כהן: גברתי, אני מבקש בכל זאת,
- כב' הש' אילוטוביץ' סגל: אני רוצה לשאול אותה שאלות.
- עו"ד כהן: ואני מבקש, שבית המשפט יכבד את זה שאני מבקש להפסיק כרו ההליך. הוא התובע, אני לא רוצה,
- עו"ד אסולין: סליחה?
- עו"ד כהן: העיד את הגברת.
- עו"ד אסולין: גברתי, אז אני רוצה.
- עו"ד כהן: לא רוצה להעיד את הגברת. גברתי סבורה שהוא הרים את הנטל? ג תיתן פסק דין, אין בעיה."

19. בית המשפט לא הסתפק בדברים אלה והפציר בב"כ האם להעיד את מרשתו - שכן מקום בו תעמ צירובה להיחקר על תצהיר עדותה הראשית - ייפסל תצהירה מלשמש כראיה קבילה, ויש לכך נפקות מש יוחבית כבדת משקל. לאחר דין ודברים ממושך, החליטה האם בעצה אחת עם בא כוחה שלא להיחנ תצהיר עדותה הראשית. לצד האמור, האם עלתה על דוכן העדים והצהירה לפני בית המשפט, כי היא נ את המשמעות המשפטית ואת התוצאות של החלטתה לסרב להיחקר. בית המשפט שאל את האם שאלות נוספות ובכך - נחתם הדיון תוך שנקבעו מועדים להגשת סיכומים בכתב.

טענות הצדדים

טענות האב

שינוי הנסיבות שחל לטענת האב, למן מועד מתן פסק הדין, ואשר מצדיק התערבותו של בית הדין בגובה דמי המזונות - נשען על ארבעה אדנים עיקריים:

א. גידול ניכר ומשמעותי בהכנסתה ובמצבה הכלכלי של האם לאורך השנים, כולל מעבר למשותפים עם בן זוג חדש הנושא בהוצאות המגורים והמדור.

לאורך השנים נרשמה עלייה משמעותית בכושר השתכרותה של האם, המנהלת כיום עסק ומשתכרת סך של כ- 13,000 ₪ נטו לחודש. המדובר בהכנסה הגבוהה פי ארבעה מהכנסתה החודשית של מאז אישור ההסכם. כמו כן, כיום מתגוררת האם עם בן זוגה בדירת פנטהאוז יוקרתית ומרווחת בה קומות בשכירות חודשית העומדת על כ- 8,000 ₪. במועד החתימה על ההסכם, התגוררה האם בדיירים שעלותה החודשית עמדה על כמחצית הסכום האמור. נוסף על כך, האם רכשה דירה חדשה ומדמי שכירות. על כן, אין האב מחויב עוד לשאת בעלות השכירות המנופחת של מגורי האם בדירתה המקל וחומר עת בן זוגה נושא בנטל המדור ואחזקתו.

ב. הרעה המשמעותית שחלה במצבו הכלכלי של האב, אשר איננו מאפשר המשך עמידה בת המזונות שנקבעו בהסכם.

האב נתן הסכמתו לסכום המזונות אשר נקבע לבסוף בהסכם נוכח הסתמכותו על מקור הנהחברה שבבעלותו. האב סבר כי יוכל להתגבר על הקשיים אליהם נקלעה החברה ולהעלות בחזרו פוטנציאל רווחיו. ואולם, בסופו של יום החברה לא הצליחה להבריא ונכנסה להליך של כינוס נכסים. הצליח להקים חברה או עסק נוסף ומצא עצמו מתקשה לחזור ולהשתלב בשוק העבודה בעשור השישי הכנסת האב מעבודתו כעורך דין מתחיל עומדת כיום על כ- 5,000 ₪ בלבד.

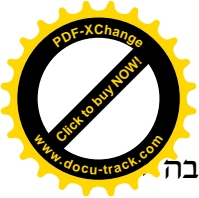
כל פניותיו של האב במהלך השנים במטרה לנסות ולהגיע להסכמות עם האם בנוגע להפחתת תשלום המזו עלו בתוהו. נוכח האמור, נאלץ האב לכלות את חסכוניותו הפרטיים, החל ללוות כספים ולגלגל הל במטרה לעמוד בתשלומי המזונות החודשיים. לטענת האב, במהלך שנת 2017, כנראה במסגרת הליך הסכסוך הגיעו הצדדים להסכמה להפחתת גובה דמי המזונות. נוכח מצוקתו הכלכלית הגוברת ותוך שהגביר את השוויון בנשיאה בנטל הכלכלי, הגיש האב את התביעה שבכותרת.

ג. הרחבה ניכרת בזמני השהות של האב עם הבנות והשינוי שחל בעקבות הלכת בע"מ 919/15.

הבנות לנות אצל האב בימים ב' ו-ד' ומידי כל סוף שבוע שני. ההורים מתגוררים בסמיכות, במרחק כ- 100 מטרים. בחלוף השנים ונכון למועד הגשת התביעה התבצעה החלוקה של זמני השהות בין הוראופן שוויוני לחלוטין. נוכח שינוי הדין בעקבות הלכת בע"מ 919/15 נדרש לראות בחלוקה השוויונית כמשמעותי ורלוונטי לצורך קביעת גובה המזונות.

ד. צמצום בגובה ההוצאות הנדרשות לשם גידול הבנות.

כפועל יוצא מהשינוי בחלוקת זמני השהות ובשים לב לכך שחלפו כ-10 שנים ממועד החתימה ההסכם בגרו הבנות - אין מנוס מלהסיק, כי ההוצאות הנדרשות לשם גידולן - פחתו אף הן.

21. האם פעלה בחוסר תום לב עת בחרה להגיש תצהיר עדות ראשית מטעמה, ונד בבד סירבה לדוכן העדים ולהיחקר על תצהירה במהלך דיון ההוכחות, זאת לאחר שהאב נחקר ארוכות. משעה המשפט העמיד את האם על ההשלכות הטמונות בסירובה להעיד ובשים לב לכך שהאם הצהירה, כי מבינה את המשמעות המשפטית הנגזרת מסירובה להיחקר - אין מנוס מלפסול את תצהירה מלשמש כולקבוע כי גרסתה העובדתית - לא הוכחה כדבעי.

טענות האם

22. האב הגיש תביעתו בדיעבד, לאחר שעשה דין לעצמו והפחית באופן חד צדדי את סכום המזונות שחודשיים עבור בנותיו. אופן התנהלות זה - די בו כדי להוכיח את חוסר תום ליבו של האב ולהצדיק מחיקת תביעתו על הסף.

23. כבר במועד החתימה על ההסכם היה האב מודע לפגיעה הגוברת והולכת בהכנסותיו. על כן, טענה דבר קריסת החברה איננה עולה כדי שינוי נסיבות שכן המדובר באירוע שהתרחש עובר לכריתת ההסכם לא הציג כל ראיה בנוגע להכנסותיו במועד החתימה על ההסכם ולא צירף כל ראיה בנוגע להכנסותיו וזגשת התובענה. כמו כן, לא הוצגה כל ראיה ביחס ל"חסכונות" אותם כילה האב לכאורה במהלך השני להלוואות אותן נטל. יתרה מכך, בשנת 2018 הוסמך האב כעורך דין - ויש לראות בכך תרומה משמעותית לחיזוק פוטנציאל השתכרותו בהווה.

24. במסגרת ההסכם וויתרה האם על כלל זכויותיה הרכושיות לרבות זכויותיה בנחלה הפרושה על של דונם וחצי במושב בית יצחק אותה רכשו הצדדים במהלך חייהם המשותפים. עוד במסגרת ההסכם וויתרה האם על זכויות פנסיוניות וסוציאליות, על כספים בחשבונות בנק בארץ ובחו"ל ועוד. ויתורים אלו נעשו על ידי האם בהתחשב ובכפוף לגובה דמי המזונות שנקבעו גם הם בהסכם.

25. האב לא צירף כל ראיה אשר יהא בה כדי לתמוך בעליה ביכולת השתכרותה של האם אלא הציג בציון הערכתו ולפיה היא מרוויחה סך חודשי של כ-15,000 ₪. בפועל, ועל פי המסמכים אותם צירפה הגנתה, משכורתה החודשית עומדת על סך ממוצע של כ-11,400 ₪ נטו לחודש. בניגוד לטענות האב מצבה הכלכלי, הלכה למעשה, במהלך השנים נאבקה האם קשות כדי לפרנס את הבנות ולא היססה יזבנית בחנות בגדים וכמורה לאנגלית.

26. האב לא צירף כל ראיה אשר יהא בה כדי לתמוך בהפחתה שחלה בהוצאות הנדרשות לגידול הילדים, כמו כן, לא ברורה טענתו ביחס להלכת בע"מ 919/15 העוסקת בקטינים בגילאי 15-6 ואינה רלוונטית לנו הנדון. לצד האמור, ציינה האם כי הלכת בע"מ 919/15 פורסמה שנים רבות לאחר אישור ההסכם המשפט. על כן, וכפי שנקבע בפסיקה - בתיקים בהם הפך פסק הדין לחלוט בטרום פרסום הלכת בע"מ 5 לא יוכל בית המשפט לשנות את גובה המזונות שנקבע בפסק הדין, אך בהתבסס על ההלכה החדשה.

27. לנוכח האמור, והעובדה שלטענת האם, האב לא עמד בנטל להוכחת תביעתו סירבה האם להיחקר על תצהירה בבית המשפט.

לכל האמור אדרש עתה.

משמעות הוויתור על מתן עדות

28. הוראת סעיף 15 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן - "פקודת הראיות") מאו הגשת תצהיר כראיה:

"תצהיר שבכתב כראיה בדין

15. (א) מקום שמותר לאדם על-פי דין, או שנדרש אדם, להוכיח דבר על-ידי תצהיר בכתב, בשבועה או בהן צדק, יהיה תצהירו בכתב ראיה כשרה, אם הוזהר המצהיר כי עליו להצהיר את האמת וכי יהא צפוי לענשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן."

29. הוראת סעיף 17 לפקודת הראיות מסמיכה את בית המשפט לפסול תצהיר מלשמש כראיה מק המצהיר לא התייצב להיחקר על תצהירו:

"חקירה בעל-פה

17. (א) הוראות סעיף 15 אינן גורעות מכוחו של בית המשפט לצוות כי המצהיר ייחקר בבית המשפט, ובית המשפט ייעתר לבקשתו של בעל דין לצוות על כך; לא התייצב המצהיר, רשאי בית המשפט לפסול תצהירו מלשמש ראיה."

30. תקנה 522 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן - "התקנות") קובעת כדלקמן:

"חקירת מצהיר

(א) מצהיר בהליך עיקרי או בעל דין שמסר תצהיר בהליך ביניים, יתייצב לחקירה ביום הדיון, אלא אם כן הודיע בעל הדיון שכנגד בהודעה בכתב לבית המשפט ולכל בעלי הדיון, שהוא מוותר על חקירתו של המצהיר.

(ב) רצה בעל דין לחקור חקירה שכנגד מצהיר שאיננו בעל דין בהליך ביניים, יודיע על כך לבעל הדיון שהגיש את התצהיר וידרוש את התייצבותו של המצהיר לשם חקירה שכנגד בשעת הדיון; ההודעה תומצא בעוד מועד כדי ליתן למצהיר שהות מספקת להתכונן ולנסוע למקום המשפט.

(ג) לא התייצב המצהיר בהתאם להודעה, לא ישמש תצהירו ראיה אלא ברשות מיוחדת מאת בית המשפט או הרשם.

(ד) בית המשפט או הרשם רשאי בכל עת לדרוש, מיזמתו הוא, התייצבותו של מצהיר לשם חקירה."

31. זכותו של בעל דין לערוך חקירה נגדית בנוגע לתצהיר עדותו הראשית של הצד שכנגד, הן מק עסקינן בהליך עיקרי והן מקום בו המדובר בהליך ביניים, בכפוף לסייגים הקבועים בחוק ע"א 00'

תנובה - מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' עזבון המנוח ינון שערבי ויורשיו וא. (2001) 745; רע"א 3202/03 מדינת ישראל נ' חגי יוסף ואח', נח (3) 541 (2004).

32. על חשיבותה של החקירה הנגדית נכתב לא מעט בפסיקה ובספרות. כך למשל, נקבע כי העקרונות המרכזיים של דיני הראיות הוא הצורך להבטיח את האפשרות של החקירה שכנגד כו חיונית לבדיקת מהימנות" (פרופ' א' הרנון, דיני ראיות (חלק ראשון - תש"ל), 106; בג"צ 91/74 לוטפי גבארה נ' בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, כח (2), 518, 523 (1974); בר"ע (ב"ש) 701/04 כאשי אלי נ' בנק לאומי למשכנתאות בע"מ, תק-מח 2004 (3), 9889 (2004)). לנוכח האמור, נקבע כי שומה עי המשפט להתיר ביצועה של חקירה כל אימת שהדבר מתבקש ובפרט בנסיבות בהן הגרסה העובדתית במחלוקת.

33. על פי ההלכה הפסוקה, לא ישמש ראיה תצהירו של בעל דין שלא התייצב לחקירה נגדית ויו כאילו לא הוגש כלל (ע"א 52/87 מיה הראל (קטינה) נ' אברהם הראל, מג (4) 201 (1989); ל' קדב הראיות, חלק שני, 801)). אין כל משקל לחקירתו הראשית של בעל דין בנסיבות בהן נמנע הוא במ מלחשוף עצמו לחקירה שכנגד: "בהיעדר תצהיר נגדי או חקירה נגדית של המצהיר, הרי שבית הנ יראה בדרך כלל את העובדות כפי שהן מפורשות בתצהיר, כעובדות שאין חולקין עליהן" (ל' זוסמן, הדין האזרחי (מהדורה 6 - בעריכת ש' לוי, 1990) 675, 678; ע"א 2877/92 סאלח עבד אל לטיף נ' מ בנימין למסחר ולבניה (קרני שומרון) בע"מ, מז (3) 846, 850 (1993)). מבלי לגרוע מהאמור, יובהר כ בויתור על חקירה נגדית כדי להוסיף לתצהיר את שאין למצוא בו מלכתחילה (ע"א 16/89 "ורדים" לגידול פרחים בע"מ נ' החברה הישראלית לביטוח סיכוני סחר חוץ בע"מ, מה (5) 729, 735 (1991)).

34. הלכה מושרשת היא כי כאשר מדובר בהימנעות בעל-דין מלהעיד, במצב דברים זה רשאי היה המשפט מאז ומתמיד להעניק ל"שתיקתו" של בעל-דין משקל ראייתי לחובתו. משקל ראייתי זה עולה, הדברים על המשקל שמייחסים בדרך-כלל לאי-העדתו של עד, בעוד שבעל-דין מוחזק, ככלל, כעד מרכזי ע"א 216/73 סולומונוב נ' אברהם, בעמ' 194 (1973)).

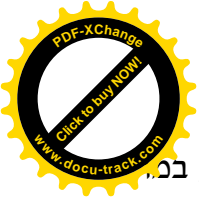
35. כפי שצוין לעיל, בתום חקירתו הנגדית של האב, טען ב"כ האם כי לדידו, כשל האב מלהרים או הראייתי הנדרש לצורך הוכחת תביעתו ועל כן - אין כל צורך בעדותה של האם - בבחינת "אין ל לאשמה".

36. בחירתה של האם שלא להעיד לפני בית המשפט ולא להיחקר על אודות תצהיר עדותה הראשית ו מפתיעה. בית המשפט הקפיד להבהיר לאם כי על פי הדין, מקום בו בוחר בעל דין שלא להיחקר על תצ משמעות הדבר הוא כי תצהירו ייפסל מלשמש כראייה (עמ' 32 לפרוטוקול הדיון שו' 9-11):

"כב' הש' אילוטוביץ' סגל: תצהיר שלא הוגש?

עו"ד כהן: מה זה תצהיר שלא הוגש?

כב' הש' אילוטוביץ' סגל: ברגע שהיא לא מעידה, זה כאילו אין לי תצהיר בפני המשפט."

37.

כאן המקום לעצור ולהבהיר, כי הליכים הנדונים בית המשפט לענייני משפחה הם ייחודיים, בבנייה שהם עוסקים בדיני נפשות במלוא מובן המילה ומשכך - שומה על השופט היושב בדין לבחון, לברר, ולאמת את כלל העובדות, הנתונים, הראיות והעדויות המובאים לפניו. לא בכדי, קבע המחוקק במסגרת 8 לחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה-1995, כי בכל עניין של דיני ראיות וסדרי דין, שאין עליו החרת לפי חוק זה, ינהג בית המשפט בדרך הנראית לו הטובה ביותר לעשיית משפט צדק. הדברים אף נמפורש לצדדים במהלך הדיון (עמ' 33 לפרוטוקול הדיון שו' 13-14).

נוכח דברים אלה, הוריתי לאם לעלות לדוכן העדים בזו הלשון:

"יש פה נסיבות שאני רוצה לבדוק, ואני חייבת אותן עובדתית, ושבמסגרת תצהיר העדו במסגרת כתב ההגנה, אני לא למדתי אותן. וגם אדוני צריך להרים את הנטל. אני חייבת לשאול את ה [...] " (עמ' 33 לפרוטוקול הדיון שו' 30-32).

הוראה זו, ניתנה חרף התנגדותו של ב"כ האם ומכוח סמכותו של בית המשפט על פי תקנו לתקנות, הקובעת כי "תצהירו של עד שהוגש לבית המשפט יבוא במקום חקירה ראשית, אולם רשא המשפט, בנסיבות מיוחדות, להחליט שהעד יעיד בחקירה ראשית גם בעל פה בנושאים שיקבע המשפט". מפאת החשיבות היתרה והמשמעות של סירוב האם להיחקר - אפנה לחילופי הדברים המדו מתוך דיון ההוכחות (עמ' 33 לפרוטוקול הדיון שו' 1-3):

"עו"ד כהן: אני יודע. 169 סמכותו של כל, של, להעיד. גברתי, אני ער, הכל ב אני מבקש שבית המשפט לא ינצל את הסמכות הזאת שלו,

כב' הש' אילוטוביץ' סגל: בוודאי שאני אנצל, כי יש לי כמה שאלות. כי אני כותבת פסק דין".

39. בית המשפט אף העיר את תשומת ליבו של ב"כ האם לתקנה 167 לתקנות המסמיכה את בית הנו להעיד כל אדם הנוכח בבית המשפט (עמ' 34 לפרוטוקול הדיון שו' 2):

"סמכות להעיד כל נוכח

167. כל אדם הנוכח בבית המשפט רשאי בית המשפט לדרוש ממנו להעיד או להראות

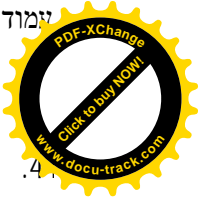
מסמך המצוי ברשותו או בשליטתו באותו מעמד".

לכך, השיב ב"כ האם: "[...] הכל בסדר, גברתי, אני ער לסמכות. עדיין, העובדה שקיימת סמכו פירושה של דבר שיש חובה להפעיל אותה" (עמ' 34 לפרוטוקול הדיון שו' 7-9).

40. לנוכח האמור, האם השיבה על מספר שאלות מטעם בית המשפט. בית המשפט בירר האם היא נ את המשמעות המשפטית של סירובה להיחקר על תצהירה. האם השיבה: "ברור" (עמ' 35 לפרוטוקול שו' 23-24).

בנסיבות העניין ובשים לב להוראות הדין והפסיקה בנושא - תצהיר עדותה הראשית של הא ישמש כראיה בתיק. הנפקות המשפטית לכך היא ברורה.

ועתה - לתובענה גופה

4.1. כאמור, חיובו של האב במזונות בנותיו עוגן בהסכם אשר נחתם בין הצדדים ואשר קיבל תוקף פסק דין בשנת 2009.

4.2. הלכה היא, כי פסק דין למזונות איננו בבחינת מעשה בית דין, ואין זה משנה אם פסק הדין ניתן שמיעת הראיות או מתוקף הסכמה בין הצדדים. מקום בו אירע שינוי נסיבות מהותי ניתן יהא לשוב ולבח ככום המזונות שנפסק (ע"א 511/78 דלהרוזה נ' דלהרוזה, לג (1) 449 (1979); ע"א 363/81 יואכים (יה ייגה נ' רועי ברנרד פייגה, לו (3) 187 (1982) (להלן - "עניין פייגה"); ע"א 749/83 ליפנסקי נ' ליפנסקי), לח (3) 126 (1984)).

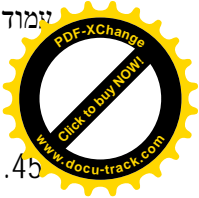
פרשנות המונח "שינוי נסיבות מהותי"

4.3. עיון בפסיקה הרווחת, מעלה כי יש לפרש את המונח "שינוי נסיבות" באופן דווקני לשם שמיו האיזון בין עיקרון סופיות הדיון, לבין הצורך לאפשר גישה חוזרת לערכאות על פי הנסיבות החיים המש בהקשר זה, אפנה לקביעותיה של כבוד השופטת א' פרוקצ'יה בעמ' 49 לפסק דינה בעניין מ"א (ירו) 410/94 הלוי נ' הלוי (15.2.1996):

"את המושג "שינוי נסיבות" בהקשר זה נהוג לפרש באורח דווקני, שאם לא כן עשוי להיות מופר האיזון בין המגמה להביא לסופיות הדיון לבין הצורך להתאים את גובה המזונות לצרכי חיים ולמצבי חיים משתנים בין של הצד הזכאי להם, ובין של הצד החייב בהם".

ברוח האמור, אפנה גם לקביעותיו של כבוד השופט מ' שמגר במסגרת פסקה 2 לפסק דינו בעניין פי "כידוע, פסק-דין מזונות אינו יוצר מחסום החלטי בפני התדיינות חוזרת, אלא ניתן לשוב ולפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בפלוגתה פלונית בקשר למזונות, אך זאת בכפיפות לתנאי המפורש והדווקני, שחל שינוי מהותי בנסיבות. אין המדובר בשינוי של מה בכך, ולכן אין בכלל המשפטי, היוצר אפשרות לדיון חוזר, כדי פתיחתו של שער רחב, המתיר התדיינות חוזרת בעניין המזונות, כל אימת שהטינה ההדדית או ניגודי האינטרסים בין הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא, ההלכה מגבילה ומצמצמת את הדיון החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר. שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על-ידי הצדדים להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו, בלי לשוב ולפנות לערכאות".

4.4. הנטל להוכיח את שינוי הנסיבות ומהותו מוטל על התובע בבחינת המוציא מחברו עליו הראייה 1880/94 קטן נ' קטן, מט (1) 215 (1995)). רק שינוי משמעותי בנסיבות אשר שררו בעת מתן פסק למזונות יצדיק את שינויו של שיעור וזאת, שכן פסק דין למזונות מעצם טיבו וטבעו - צופה פני עתיד 177/81 גלעדי נ ג די, לו (3) 179 (1982); ע"א 552/83 מבורך נ' מרסל טייב לח(1) 526 (1984)). אשר י תחולתו של שינוי הנסיבות, נקבע כי נקודת המוצא לבחינת השינוי תהא למן היום בו ניתן פסק הדין למ ועד למועד בו הוגשה התביעה לשינויו (ע"א 381/86 אבין נ' אבין (31.12.1986)).

45. לצד בחינת קיומו של שינוי נסיבות מהותי - שומה על בית המשפט לבחון האם ה
 לביטול/הפחתת המזונות הוגשה בתום לב. אפנה בהקשר זה, לקביעותיו של כבוד השופט א' רובינ
 בפסקה ו' לפסק דינו בבע"מ 3148/07 פלוני נ' פלוני (13.6.2007):
**"במסגרת שיקול דעתו על בית המשפט להביט על התמונה בכללותה, ולהכריע לפיה
 האם בהתחשב במכלול הנסיבות של יחסי הצדדים יש מקום לאפשר דיון מחדש
 במזונות. בהקשר זה נקבע, כי על בית המשפט לבחון האם הוגשה התביעה בחוסר תום
 לב..."**

בפסק הדין בעניין עמ"ש 18-03-53288 פלוני נ' פלונית (13.11.2018), פירט כבוד השופט ח' שרעו
 השיקולים בהם נדרש להתחשב לצורך בחינת קיומו של תום לב, לרבות אופן התנהלות התובע לאורך ר
 ביחס לתשלומי המזונות החודשיים שנקבעו בפסק הדין. עוד נקבע, כי על התובע לפעול בגילוי ובשקיפו
 הנוגע למצבו הכלכלי ולגובה הכנסותיו. ראו פסקה 18 לפסק הדין:

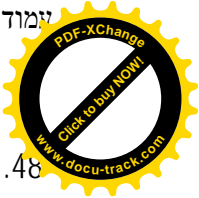
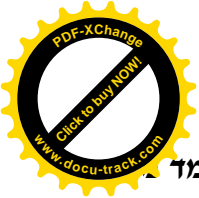
**"המבקש את הדיון מחדש בסכום המזונות עקב שינוי נסיבות מהותי, צריך להוכיח לא
 רק שינוי בשכרו או בשכר בן/בת הזוג, אלא גם הרעה במצבו הכלכלי הכולל או הטבה
 משמעותית במצבו הכלכלי הכולל של בן/בת הזוג, מאז פסיקת המזונות המקורית."**

ומה בנוגע למזונות שנקבעו בהסכם שאושר בבית המשפט וקיבל תוקף של פסק דין?

46. הסכם בין בני זוג הוא הסדר מיוחד אשר מסדיר את מכלול היחסים, והוא אינו דומה לעס
 אחרות מהעולם החוזי. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בהסכם גירושין הכורך וקושר עו
 שונים, אשר ההסכמות לגביהם הם תוצאה של פשרה, תוך הסתכלות הצדדים על ההסכם כמכלול, מבלי
 ושא בהסכם הגירושין מוגדר כחוזה נפרד שניתן להפרידו (ע"מ (ת"א) 1191/02 ח' א' נ' ח' מ' (29.12.2003)

47. עוד בהקשר זה, ראו קביעותיו של בית המשפט העליון בבג"צ 4407/12 פלוני נ' בית הדין הרבני ו
לערעורים, סו (1) 369 (2013) (סעיף 17 לפסק דינו של כבוד השופט י' עמית) (להלן - "עניין פלוני"):

**"מזונות הילדים כחלק בלתי נפרד מהמערך הכולל של ההסדר: קשה לבודד את עניינם של
 הקטינים, ובעיקר את נושא מזונות הקטינים, מכלל הנושאים הרכשיים והממוניים
 שבהסכם הגירושין. הסכם הגירושין הוא מעשה רקמה עדינה, שמזונות הילדים הוא אחד
 החוטים המרכזיים בו. אם פרמת חוט זה, נמצאת מפר את מערכת האיזונים שבבסיס
 ההסכם. כך, לדוגמה, ייתכן כי ההורים הגיעו להסכמה שהאב ישלם סכום מזונות מסויים
 לילדים, מתוך הבנה לא מופרכת כלל, כי האב אוהב את ילדיו ורוצה ביקרם, ירכוש עבורם
 ביגוד, יסע איתם לחופשות בארץ ובחו"ל, יעניק להם מתנות, וכיו"ב דברים שאינם
 מעוגנים בהתחייבות מפורשת בהסכם הגירושין. ייתכן כי האב ויתר על חלק מהרכוש
 מתוך הנחה כי בכך הוא מותיר מקור הכנסה נוסף שישימש את האם עבור הילדים, או
 שויתר על חלק מהרכוש כדי לרשמו על שם הילדים על מנת להבטיח את עתידם. מכאן,
 שההפרדה בין מזונות הילדים לבין מכלול הנושאים בהסכם הגירושין, היא לעיתים
 קרובות הפרדה מלאכותית."**

48. בכל הנוגע למזונות שנקבעו בהסכם שאושר וקיבל תוקף של פסק דין, החילה הפסיקה **מעמד** וקבעה כי שינוי גובה המזונות לא יעשה על נקלה אלא רק **במקרים חריגים וראויים**. זה מכבר, נקבע בפ כי אב המסכים בהסכם ממון, הסכם גירושין או כל הסכם אחר בנושא מזונות, לשלם סכום מסוים נ כמזונות, רואים אותו כמודה בכך שילדיו אכן זקוקים לסכום המוסכם לכיסוי צרכיהם והוצאות החז מכאן, שכאשר רוצה אב להראות שצרכי הילדים אינם מצדיקים את גובה המזונות שהוא עצמו הו והסכים לו, עליו להביא ראיות כבדות משקל כדי לשנות מגובה הסכום המוסכם (תמ"ש (נצ') 7-07-12? י.א נ' ח.ק.א (6.1.2013); תמ"ש (נצ') 9897-11-09 א.א. נ' ר.א. (24.12.2011)).

49. בפסק דינו בעניין תמ"ש (ב"ש) 61089-07-13 **פלוני נ' אלמונית**, פסקה 11 (10.7.2014) ציין כבוד ה א' גביזון, כי הסכם גירושין בין צדדים אשר היו פעם בני זוג, כולל בתוכו הסדרים, ויתורים ואיזונים רכו הברורים לצדדים עצמם, אולם אינם תמיד פרושים לנגד עיניו של השופט אשר דן בבקשה לאישור הה על כן, צפיית הצדדים היא כי אישורו של ההסכם בבית המשפט יוביל לסיומן של כלל המחלוקות בי לרבות לעניין סוגיית מזונות ילדיהם המשותפים:

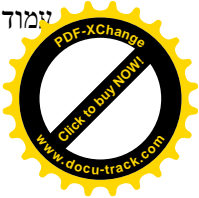
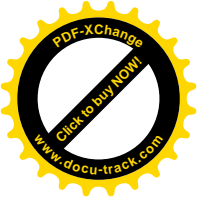
"שינוי במזונות הקטינים כאשר אלו הוסדרו במסגרת הסכם גירושין כולל, יש בו משום פגיעה בציפייה הלגיטימית של ההורים עת אושר ההסכם, כי כל ענייניהם הוסדרו כמקשה אחת. ומשכך סבורני כי ההתערבות השיפוטית צריכה להיעשות רק במקרים חריגים."

50. השמירה על עיקרון היציבות והוודאות בין הצדדים להסכם היא קריטית ומהותית לצורך טי והגברת אמינותם של הסדרים מוסכמים. בהקשר זה, אפנה לפסק דינו של בית המשפט העליון בעניין 4515/92 **סילביה מרתה שטיין קומרוב נ' לדיסלאו שטיין**, פסקה 3 (13.6.1994) בו נקבע כדלקמן:

"כאשר מדובר על מזונות שנקבע בהסכם בין הורים, אין לשנות את המזונות כפי שנקבעו על נקלה אלא אך ורק במקרים בולטים. הסכם גירושין הוא בגדר הסדר כולל של נקודות רבות שבמחלוקת ויש לבחון אותו כשלמות אחת. יש לנסות ולהקנות לו יציבות ואמינות כדי לטפח הסדרים מוסכמים בין בני הזוג שנפלה ביניהם מחלוקת שאינה ניתנת ליישוב, אחרת לא יהיה ערך להסכם גירושין וכל הסכם יהיה רק שלב ביניים עד לפניה חוזרת לבית המשפט. סיכומו של דבר, אפשר לשנות גם סכומים של דמי מזונות שהוסכם עליהם בחוזה בין ההורים, אולם בטרם יוכרע בכך דרוש שיכנוע חזק שאכן יש שינוי מהותי בנסיבות המצדיק התערבות במה שהוסכם."

יפים לעניין זה, אף קביעותיו של כבוד השופט פ' שטרק בפסק דינו בעניין תמ"ש (ת"א) 37701/06, **ב.ש**, פסקאות 23-25 (4.8.2009):

"לטעמי יש הבדל עצום בין הפחתת מזונות שנקבעו בפסק דין לאחר שמיעת ראיות, לבין מזונות שנקבעו במסגרת מו"מ להסכם גירושין. כאשר מדובר בפסק דין שניתן לאחר שמיעת ראיות, אין ביכולת ביהמ"ש לאזן בדיוקנות מספקת תנודות החיים הכלכליים הצפויים והבלתי צפויים של ההורים. לכן, פסה"ד מבוסס בנתונים ובצרכי הקטינים

הידועים באותו עת לכל הצדדים עם ניסיון להתחשב בעתיד, מבלי שהשופט מתיימר להיות נביא בישראל. בהסכם הגירושין המזונות מבוססים על מודעות ההורים במערכת היחסים שלהם, ביכולתם לתקשר אחד עם השני וכן ביכולתם לסייע אחד לשני. ההורים מודעים היטב ליסודות רמת החיים שסיפקו לילדיהם. כמו כן, איזון נכסיהם של ההורים אף משפיע על תוצאות ההסכם וסכום המזונות על כל מרכיביהם."

51. כבוד השופט א' זגורי עמד אף הוא על הצורך בהגשמת ציפיותיהם הסבירות של הצדדים לזמזונות לאחר אישורו בבית המשפט במסגרת פסק דינו בעניין תמ"ש (נצ') 8879-12-15 י.ר.ר. (קטיין) נ ("האם"), פסקה 46 (14.2.2016):

"יש הכרח משמעותי לקבוע משקל ניכר לסופיות הסכמי פשרה שקיבלו תוקף של פסק דין, על מנת להגשים את ציפיותיהם הסבירות של הצדדים וזאת בשל החשיבות הרבה שיש לייחס לערך של סופיות הסכם הפשרה כהסדר המסיים את הסכסוך בין הצדדים."

בתביעה לשינוי מזונות שנקבעו בהסכם שקיבל תוקף של פסק דין, אין די בהוכחת "שינוי נסי" לכשעצמו, אלא נדרש להוכיח שינוי נסיבות מהותי כזה אשר יצדיק התערבות במזונות שנפסקו. השינוי י רק במקרים נדירים ובהתקיים שלושת התנאים המצטברים אשר נקבעו בפסק הדין בעניין ע"א 442/83 קס, לח (1) 761 (1984):

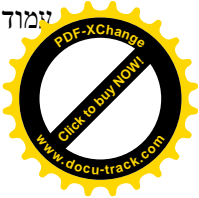
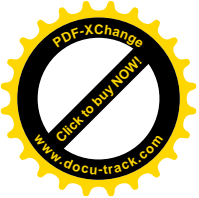
- א. שינוי הנסיבות הנטען הוא כה מהותי והופך את הותרת פסק הדין על כנו - ללא צודק.
- ב. הצדדים הותירו פתח, במפורש או מכללא, לשינוי נסיבות.
- ג. מבקש השינוי פעל בתום לב.

על הטוען לשינוי נסיבות, להוכיח שינוי נסיבות מהותי שלא נצפה ואשר לא ניתן היה לצפות מראש, במועד החתימה על ההסכם. רק נסיבות הנוגעות במישרין לשורשי פסק הדין הקודם ואשר בי להשפיע על עצם החבות במזונות; או כאלו הפוגעות או עלולות לפגוע בגובה החיוב או לשורשו של סכום ו - תהווה את השינוי כדי לבחון ולשקול מחדש את שיעור המזונות.

השינוי שחל בעקבות הלכת בית המשפט העליון בע"מ 919/15

52. הלכת בע"מ 919/15 הובילה לרפורמה בחלוקת נטל החיוב במזונות בין שני הורים החולקים מש משותפת. בהתאם, נפסק כי במקרה של משמורת משותפת, יקבע החיוב במזונותיהם של קטינים ב 6-15, על פי דיני הצדקה ויחול במידה שווה על שני ההורים, תוך שחלוקת הנטל ביניהם תיקבע יכולותיהם הכלכליות ולכושר השתכרותם היחסי. הלכה זו, הקבילה למעשה את הדין החל בגילאים לדין החל בגילאי 15-18. בית המשפט העליון, סיים את פסק הדין בציינו את הקביעות הבאות (עמ' 125 הדין):

"הוחלט פה אחד כאמור בחוות דעתו של השופט ע' פוגלמן:

בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, בשים לב למכלול נסיבות המקרה. יישום עקרון זה במקרה הטיפוסי של משמורת פיזית משותפת, ייעשה ברוח העקרונות האמורים בפסקה 61 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז, כברירת מחדל שניתן לסטות ממנה. בצד האמור, על בית המשפט לענייני משפחה להפעיל את שיקול דעתו בנסיבות כל מקרה ומקרה."

בסעיף 61 לחוות דעתה, סיכמה כבוד השופטת ד' ברק-ארז את העקרונות אשר אמורים לחול לשי בכל הנוגע לנשיאה בחוב מזונות לילדים בגילאי 6-15 המצויים במשמורת משותפת:

"במשמורת משותפת יישא כל הורה בעין בהוצאות הקיום השוטפות הנוגעות לילדים ולכן הוצאות אלה "יתקזזו" ללא צורך בהעברת תשלומים בין ההורים (לפי אחוז מסוים משיעור המזונות שעליו יורה בית המשפט לענייני משפחה, בהתאם לגילם של הילדים ולהערכתו את העלויות הכרוכות בהוצאות קיום שוטפות אלה מתוך כלל צורכיהם המגולמים במזונות). ייקבע מנגנון לריכוז הטיפול בהוצאות שאינן הוצאות קיום שוטפות, אלא "צרכים אחרים" (כגון ביגוד, ספרים, טיפול רפואי שאינו צפוי ועוד). ברגיל, יהיה זה מנגנון של הורה מרכז שיקבל לידי תשלום של מחצית ההוצאות האלה מן ההורה האחר (במצב של השתכרות שווה). לצד זאת, ניתן לחשוב על פתרונות נוספים כמו חשבון בנק משותף של ההורים, הכול לפי שיקול דעתה של הערכאה הדיונית על-פי הנסיבות המשפחתיות. בהעדר קביעה אחרת, ההורה המרכזי יהא זה אשר בית המשפט לענייני משפחה ימצא כי שימש עובר לגירושין כמטפל העיקרי בילדים. ההורים ימשיכו לחלוק בהוצאות החריגות, בכפוף לכושר ההשתכרות שלהם ובהתאם למנגנון שייקבע על-ידי בית המשפט לענייני משפחה. כל הורה יישא בעין בהוצאות המדור של הקטינים, בכפוף לכך שהערכאה הדיונית תקדים ותבחן המבקשת העול הכפול של נשיאה במדור המתאים לילדים אינו פוגע ביכולתם של ההורים לעמוד בתשלום המזונות שלהם נזקקים הילדים".

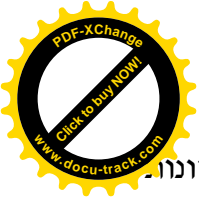
יצוין, כי הלכת בע"מ 919/15 לא סויגה רק למקרים של משמורת פיזית משותפת ולהורים בעלי כלכלית שווה (פסקה 77 לפסק דינו של כבוד השופט ע' פוגלמן).

האם הלכת בע"מ 919/15 מהווה, כשלעצמה, "שינוי נסיבות מהותי" אשר די בו כדי להצדיק עיון מ בגובה דמי המזונות?

את הדיון בסוגיה זו יש לחלק לשניים.

ראשית - מהו הדין החל ביחס לפסקי דין אשר היו תלויים ועומדים בערכאות השיפוטיות במועד פ הלכת בע"מ 919/15?

53. הלכת בע"מ 919/15 חלה באופן רטרואקטיבי על תיקים אשר היו תלויים ועומדים בער השיפוטיות במועד פרסומה. קביעה זו, עוגנה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בעמ"ש (ת"א) 16-04-16

פלונני נ' פלוני (2.11.2017), אשר דן בערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בתיק מזונות. 8.3.2016. במסגרת פסק הדין, נקבע כי יש להשיב את התיק לבית המשפט קמא לצורך בחינה מחודש גובה המזונות על פי קריטריונים שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15.

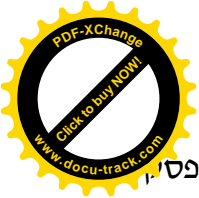
54. מגמה זו, קיבלה ביטוי אף בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בעניין עמ"ש (ת"א) 14612-10-16 נ' א' ב' - קטינה (20.12.2017) (להלן - "עמ"ש 14612-10-16"), אשר דן בערעור על פסק דינו של בית הדין לענייני משפחה אשר ניתן ביום 10.7.2016. בפסק הדין, נקבע כי אכן ראוי להחיל את הלכת בע"מ 5 באופן רטרואקטיבי על תיקים תלויים ועומדים בערכאות השיפוט. תיקים רבים בערכאות השונות, הן זמן רב לסיוס ההתדיינות במסגרת אותה הלכה ועל כן - אך ראוי הוא כי יזכו ליהנות מפירותיה גם כן (5 לפסק הדין). משכך, נקבע כי התיק יושב לבית המשפט קמא כדי שייבחן בשנית את הממצאים העובדי על בסיס הפרמטרים שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15 באופן הבא:

- א. **צרכי הקטינים** - גובה הצרכים ביחס לחלוקת זמני השהות, לרבות מדור והוצאות מדור; צ שאינם תלויי שהות; וכן, הוצאות חריגות, בין אם הכרחיות ובין אם לאו.
- ב. **יכולותיהם הכלכליות של ההורים** - מכלל המקורות העומדים לרשותם.
- ג. **קביעת היחס בין יכולותיהם הכלכליות של ההורים** - נתון זה רלוונטי ביחס לצרכים חריגים ו לצרכים שאינם תלויים בזמני השהות.
- ד. **חלוקת המשמורת בפועל** - נתון זה יילקח בחשבון בעת קביעת חלוקת הנטל בין ההורים, לצרכים תלויי השהות וליכולותיהם הכלכליות.

בכל הנוגע לפרמטרים שנקבעו במסגרת פסק הדין בעמ"ש 14612-10-16, ציין כבוד השופט ש' שוח הדברים הבאים (פסקה 9 לפסק הדין):

"פרשנות זו, לפרמטרים שאמורים לשמש את הערכאה הדיונית בעבודתה, אינה מכוונת לדיני הצדקה כמשמעותם במשפט העברי; חיובו המוגבר של האב לפני האם במזונות בדיני צדקה; פטור מחיוב אם יש לקטין, הנצרך, משלו ועוד (ראו בהקשר זה פסק דינו של בית הדין הרבני האזורי בבאר שבע בתיק 147728 שניתן בסמוך לאחר פרסומו של בע"מ 919/15). פרשנות זו, מכוונת לטעמי, להוראת ס' 3 א לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) תשכ"ט-1959 שעל יישומה עמד בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בע"מ 1098/87 פלוני נ' אלמוני; 31.8.08; הוצעה לגביה נוסחה בעמ"ש (חי') 42513-04-14 א' ש' נ' י' ש'; 4.1.15; ואשר הורחבה ויושמה בעמ"ש (ת"א) 59072-02-15 ע' מ' ואח' נ' ע' ג'; 3.7.16 על ילדים בגילאים 15-18 שעל מזונותיהם חולש הדין העברי".

עוד נקבע, כי במסגרת שיקוליו, על בית המשפט לבחון את התא המשפחתי הספציפי הניצב לפני להבטיח כי חלוקת הנטל תהא הולמת וראויה, בשים לב להכנסות הצדדים, חלוקת זמני השהות ומע-לטובת הקטינים. פסיקת המזונות, כך נקבע, תיעשה באמצעות איזון כולל של הכנסת המשפחה המקורות השונים, כאשר לעניין כושר ההשתכרות, יתחשב בית המשפט הן בגובה ההכנסה בפועל

בפוטנציאל ההשתכרות העתידי והן **ברכוש הצדדים** (ראו גם: בע"מ 5750/03 **אוחנה נ' אוחנה**, פס"ד 8.6.2005); בע"מ 2433/04 **צינובוי נ' צינובוי** (2.10.2005)).

55. לסיום נקודה זו, אזכיר את פסק דינו של בית המשפט המחוזי בעמ"ש (ת"א) 44301-01-18 **פנ פלונית**, פסקה 15 (22.8.2019), בו נקבע גם כן, כי לנוכח השפעת הלכת בע"מ 919/15 יש להחזיר את לערכאה הדיונית וזאת, כל עוד טרם ניתן פסק דין סופי בתיק ואף אם בעת מתן פסק הדין מושא הע **טרם** ניתנה ההלכה האמורה.

נסכם ונאמר - כל עוד פסק הדין למזונות טרם הפך לחלוט - יש מקום להחיל את הלכת בע"מ 919/15. רטרואקטיבי.

שנית - מהו הדין החל ביחס לפסקי דין חלוט שניתן בטרם הלכת בע"מ 919/15?

56. עיון בפסקי הדין שניתנו לאחר בע"מ 919/15 מעלה כי ככלל, **לא ניתן לראות בהלכת בע"מ 5 שלעצמה, כנסיבה מספקת אשר בכוחה להצדיק לבדה את התערבותו של בית המשפט בתיקי מזונות**: **דונו ונסתיימו עובר לפרסומה**, קרי, עד ליום 19.7.2017. לשם הנוחות להלן סקירה תמציתית של פסקי דתומכים בגישה זו.

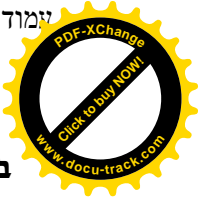
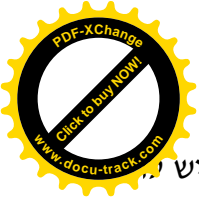
57. לפסיקה בענייני מזונות ומשמורת ייחודיות בעצם האפשרות להתדיינות מחודשת בהם. י זסופיות שבהם הוא יחסי כך גם הדין גם לאחר בע"מ 919/15. ראו פסק הדין של כבוד השופט א' שני בו (ת"א) 29329-07-16 **ג' ואח' נ' ג'**, פסקאות 61-62 (9.11.2017) (להלן - **"תמ"ש 29329-07-16"**).

58. מקום בו בעל דין המבקש להוכיח שינוי נסיבות מציג לפני בית המשפט "ראשית ראיה" אשר נ להצביע על שינוי מהותי, אל לו לבית המשפט לסגור בפניו את שערי ויש לאפשר לו להוכיח את טענותיו.

59. הנה כי כן, ניתן לומר כי הלכת בע"מ 919/15 **חלה רטרואקטיבית על תיקים תלויים ועומדים** **גל תיקים שנסתיימו בפסק דין חלוט**. החידוש שהביא עמו בע"מ 919/15, לא גרע מהצורך להוכיח ' סיבות מהותי" בעת הגשת תביעה נוספת לשינוי גובה המזונות. שעה שבכל הנוגע לענייני קטינים דלתו ש זמשפט פתוחה בכל עת לשינוי, נקבע כי הרף הראייתי אותו נדרש יהיה להציג לצורך הצדקת התערבוו בית המשפט הוא רף ראייתי מסוג **"דבר מה נוסף"**. (ראו: כבוד השופטת ת' פורר סנונית בתלה"מ 17-09-38034 **פלוני נ' פלונית** (11.3.2018)).

60. כבוד השופט נ' סילמן, התייחס בתלה"מ (קר') 18283-10-17 **פלוני נ' אלמונית** (1.8.2018) לע זיציבות, לחשש מפני הצפת המערכת ואת חשיבותו של עיקרון סופיות הדין - אל מול שיקולי צדק ו צורך למנוע הפליה בין אבות שונים. לשיטתו, יש לנקוט ב"**שביל זהב**", לפיו לצד הצורך להוכיח שינוי ננ זהותי **יופחת הרף הראייתי** אותו ידרשו בתי המשפט לשם הוכחתו. במקרים בהם חלוקת זמני השוהו זהורים מתבצעת באופן שוויוני, אזי, **שינוי הנסיבות אותו יידרש האב להוכיח יהא קל באופן משמע** זאת לנוכח הטעמים שלהלן:

א. **טובת הקטינים** - מקום בו המדובר בזמני שהות שוויוניים או קרובים לכך, אך ראוי הוא כי יושת על שני ההורים על פי יכולותיהם הכלכליות.

ב. **תחושת הצדק** - הלכת בע"מ 919/15 שינתה את נקודת האיזון של "תחושת הצדק" ולכן יש לנתח את התערבותו של בית המשפט באמצעות הקלה בדרישת שינוי הנסיבות.

ג. **שוויון מהותי** - יש להקפיד לא רק על שמירתו של צדק קונקרטי בין הצדדים - אלא על צדק בין בכלל - שעה שקשה להלום מציאות שבה אבות מדור א' יופלו ואילו אבות מדור ב' יזכו לשוויון.

ד. **הגשת התביעה בתום לב** - בטרם התערבותו של בית המשפט בפסק דין למזונות, עליו לבחון האם מתבצעת חלוקת זמנים שוויונית או שמא המדובר במניפולציה ובמצג שווא לצורך הפחתת ימי המזונות. רק מקום בו יוכח שינוי מהותי כאמור, יהא מקום לשקול בחינה מחודשת וזאת - באם הרמת נטל קל יותר מזה אותו דרשה הפסיקה בעבר.

"שביל הזהב" אם כן, מחייב להותיר את דרישת שינוי הנסיבות על כנה אולם מאפשר את הורדת הראייתי הנדרש לצורך הוכחת השינוי הנטען.

61. במהלך חודש יולי 2019 פורסמה הנחיית היועץ המשפטי לממשלה, לפיה הלכת בע"מ 919/15 מהווה כשלעצמה שינוי נסיבות כנסיבה יחידה בכל הנוגע לתיקי מזונות חלוטים, וכי המבחנים שחלו אשר לשינוי המזונות ימשיכו לחול כפי שנהוג היה עד כה. והנה יש בכך כדי לסתום את הגולל ביחס לפי זה. עם זאת, במקרה דנן ישנן עוד מספר נסיבות המצריכות בדיקה מלבד בע"מ 919/15.

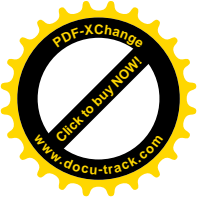
מה בין פסק דין למזונות לאחר הליך הוכחות לבין הסכם למזונות שאושר וקיבל תוקף של פסק דין?

62. כבוד השופט ע' אליאס, פסק בתמ"ש (פ"ת) 4542-03-16 א. נ' ב. (1.7.2018), כי הלכת בע"מ 5 עשויה כשלעצמה, להוות שינוי נסיבות מהותי אשר יהא בו כדי להצדיק עיון מחדש בפסיקת מזונות ק ואין נפקא מינה לעניין זה אם מדובר היה בפסק דין למזונות או בהסכם שאושר בבית המשפט וקיבל של פסק דין. לשיטתו, השינוי שהגיע לעולם בעקבות הלכת בע"מ 919/15, מהווה שינוי נסיבות מהור אשר יצדיק דיון מחדש בגובה המזונות.

63. ואולם, קביעתו של כבוד השופט ע' אליאס **לא אומצה** על ידי יתר הערכאות הדיוניות אשר רובן גרסו כי אכן - ראוי להחיל את הלכת בע"מ 919/15 באופן רטרואקטיבי על תיקים תלויים ועומדים אולם - **רק ביחס לתיקי מזונות אשר התנהלו ונסתיימו בפסק דין ולא ביחס לתובענות לשינוי מזונות שו ואושרו בהסכם אשר שיקף את מכלול הסכמות הצדדים וקיבל תוקף של פסק דין** (כבוד השופט פ' גורו בפסק דינו בעניין תמ"ש (י-ם) 51305-01-16 נ.ש נ' ח.ש (4.2.2018) ובעניין תלה"מ (י-ם) 13751-02-17 מ.ב.ה (11.2.2018)).

64. ברוח דומה פסקה כבוד השופטת א' גולן-תבורי בעניין תמ"ש (פ"ת) 61453-06-13 פלוני נ' פי פסקאות 86-87 (19.12.2017):

"[...]**במקרה דנן אין המדובר בתביעה חדשה למזונות, אלא בעתירה לשינוי הסכום לאחר שהוחלט ונקבע בהסכם ששיקף את מכלול הסכמות הצדדים וקיבל תוקף של פסק דין. בנסיבות כאן עלה בבירור כי מארג ההסכמות בהסכם, ובהתאם הוויתורים שעשה כל אחד מהצדדים, היה שזור וקשור ולא מנותק זה מזה. על כן בנסיבות הצדדים כאן, מפאת**

עקרון היציבות והוודאות במשפט, כמו גם הסתמכות הצדדים בהסכם, אין די בכך כדי לשנות מסכומי מזונות שהוסכמו בין הצדדים עצמם בעבר בהסכם וקיבלו תוקף של פסק דין - ועדיין יש להוכיח שינוי נסיבות מהותי".

כבוד השופט א' שני, פסק בתמ"ש (ת"א) 29329-07-16 מ. ג' נ' א. ג', פסקה 59 (9.11.2017) כי הן לפסק דין שניתן על ידי בית המשפט בסיומו של הליך משפטי והן ביחס לפסק דין שאישר הסכם מזונות תהא הלכת בע"מ 919/15 כשלעצמה עילה לטענה בדבר שינוי נסיבות או עילה להגשת "תביעה עצמאית".

65. חשוב לציין, כי גם בהליך שנדון לפני כבוד השופט נ' סילמן בפסק דינו בעניין תלה"מ (קר') 10-3-17 פלוני נ' אלמונית (1.8.2018) (לעיל) לא ניתנה התייחסות מפורשת בפסק הדין לעניין הנפקות של המזונות במסגרת הסכם ולעניין שינוי הנסיבות אותו נדרש יהיה להוכיח בנסיבות אלה.

66. זויות ראייה נוספת, עלתה בפסק דינו של כבוד השופט ש' בר יוסף בעניין תלה"מ (ת"א) 17-08-17 ב.ש נ' ש.י.ש (8.5.2018), בו נקבע כי צידוק להתערבות ביחסים חוזיים, אף אלו הנוגעים למזונות קצרי צריך להימצא בד' אמות דיני החוזים. טבעם המתמשך של הסכמי מזונות, איננו מצדיק את פריצת החוזה, שעה שדיני החוזים כוללים דינים המותאמים בדיוק לחוזים מסוג זה. ככלל, יש לשאול שתי שנועו להתחקות אחר אומד דעת הצדדים (פסקאות 9-10 לפסק הדין):

"האחת, האם אירע שינוי בנוגע לנסיבה שמעצם טיבה קשורה לאמות המידה המקובלות לפסיקת מזונות (בע"מ 3984/15)? האחרת, האם בעיני המתקשר הסביר היה על התובע/ת לצפות, בעת כריתת החוזה, את השינוי האמור? השאלה השנייה, מתכתבת עם מבחן חלוקת הסיכונים, המשמש לאבחנה בין טעות [...] העשויה להצדיק התערבות ביחסים החוזיים, לבין טעות בכדאיות החוזה [...], שאיננה מצדיקה התערבות כזו (דנ"א 2568/97 כנען נ' ממשלת ארצות הברית, פ"ד נז (2) 632, 667). כאשר התשובה לשתי השאלות דלעיל הינה בחיוב, אין מנוס מהמסקנה שהחוזה אינו מחייב את הצדדים בנוגע לנסיבות לגביהן לא התקיים מפגש רצונות, ולכן בלתי צודק להשאירו על כנו (ע"א 442/83 קס נ' קס, פ"ד לח (1) 767, 771)".

החוזה שנחתם מחייב את שני הצדדים באותה המידה ומשעה שכך, ההתערבות ביחסים החוזיים אפשרית רק על בסיס העילות המנויות בדיני החוזים ולא מלבר להם. בכל הנוגע להלכת בע"מ 919/15, כי שעה שההלכה פורסמה עוד במועד ניהול ההליך המשפטי, יש לראות בשינוי שחל בעקבותיה - כ אותו צריך היה האב להביא במסגרת שיקוליו במועד החתימה על ההסכם. על פסק דין זה הוגש ערעור (ת"א) 18-06-18 54977-06-18 ב.י.ש. נ' ש.י. (10.2.2019) שנדחה.

67. ביני לביני, פורסם פסק דינו של סגן הנשיא, כבוד השופט א' זגורי בעניין תלה"מ (נצ') 18-05-18 ג.ק.נ' ע.ק (6.9.2018) (להלן - "תלה"מ 18-05-18"). בכל הנוגע לשינוי שיעור מזונות אשר נקבעו בו שאושר בבית המשפט צוינו הקביעות הבאות (פסקה 35 לפסק הדין):

"מבחין אני בין חיוב פסוק במזונות שמקורו בפסק דין שניתן לפני הלכת 919/15 לבין חיוב במזונות שמקורו בהסכם גירושין ו/או יחסי ממון כולל שנכרת לפני הלכת 919/15 (ולא כל שכן לאחריה). ביחס למקרה הראשון, אני תמים דעים עם גישתו של כב'

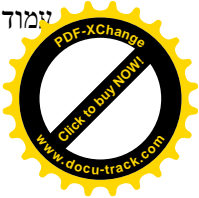
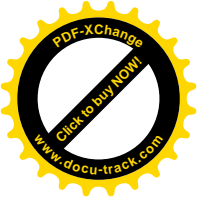

השופט עובד אליאס, כי הלכת 919/15 חלה למפרע והיא לבדה מהווה שינוי נסיבות מהותי. בהקשר זה שיקולי הצדק והשוויון גוברים לטעמי גם על שיקולים מערכתיים כגון חשש מפני הצפת בתי המשפט בתביעות להפחתת וביטול מזונות. [...] עם זאת, ביחס למקרה מהסוג השני (מזונות שנקבעו בהסכם גירושין/ממון כולל), חלוק אני על חברי וסבור שאין לראות בהלכת 919/15 לכשעצמה משום "שינוי נסיבות" ואף אין להחיל את הלכת 919/15 למפרע. במקרים שכאלה, יש לדחות שיקול השוויון, הצדק וההחלה למפרע של ההלכה בשל משקלם של אינטרס ההסתמכות, העובדה שמדובר בדרך כלל בחיובים שלובים ובשל הנזקים שעלולים להיגרם לצד האחר ולילדים כתוצאה מההתדיינות".

68. ביחס למזונות שאושרו בהסכם אשר קיבל תוקף של פסק דין, יש להוכיח "שינוי נסיבות מה משמעותו בפסיקה, כדי להביא להפחתה בשיעור המזונות. בכל הנוגע לרף הראייתי לצורך הוכחת זנסיבות הנטען, ייתכן שברוח הגישה שננקטה בפסק דינו של כבוד השופט נ' סילמן (לעיל), יופחת הרף הנו 'כלשונו של כבוד השופט נ' סילמן בפסקה 48 לפסק דינו - "מקום בו נקבע כי חלו שינויי נסיבות, נפתח ו להתערבות בגובה המזונות; משנפתח הפתח (פתחו לי פתח כחודו של מחט, ואני אפתח לכם פתח כפתו זיכל), ניתן להחיל העקרונות והחישובים כאמור בבע"מ 919/15".

69. לצד שינוי הנסיבות המהותי, על בית המשפט לבחון תנאי מקדמי נוסף והוא - כי התביעה הוגשה לב ולא מתוך רצון להשתמט מתשלום המזונות גרידא. בפסק דינו בעניין תלה"מ 18-05-10726 ציין זשופט א' זגורי, כי הוא "רואה בקביעת דרישת תם הלב משום מנגנון ויסות ומכשיר הכרחי בידי זמשפט לענייני משפחה כדי להגן על טובתם של הילדים ולמנוע ניצול לרעה של הלכת 919/15". להשק 'במקרים בהם דמי המזונות נקבעו כהתחייבות חוזית בהסכם גירושין/ממון כולל, נדרשת בחינה ז במיוחד של תביעות חדשות לביטול או הפחתת מזונות וזאת מכוח עיקרון תם הלב ומניעת שימוש זהליכי משפט" (פסקאות 35.1-35.2. לפסק הדין).

70. ביום 17.9.2018 פורסם פסק דינו של כבוד השופט צ' ויצמן בעניין עמ"ש (מרכז) 62263-10-17 ע ז.ק. (17.9.2018) (להלן - "עמ"ש 62263-10-17"). לנכוח הקביעות בפסק הדין, ניתן לראות ריכוך של הנז נדרשות לשם התערבות בשיעור המזונות. הערעור דן בסוגיית התערבותו של בית המשפט בהפחתת דמי מ שנקבעו בהסכם גירושין וקיבלו תוקף של פסק דין, בטרם פורסמה הלכת בע"מ 919/15 מטעמים של סיבות. בפסק הדין, נקבע כי כאשר עסקינן בתביעה להפחתת מזונות שראשיתה שמקורה במסגרת ו גירושין כולל, מטעמים של שינוי נסיבות, לא תשמש הלכת 919/15 כעילה יחידה לשינוי הנסיבות אלא א אם יוכח שינוי נסיבות עובדתי אשר בית המשפט יסבור, כי יש בו להצדיק את שינוי שיעור המזונות. בנו זהו בית המשפט יוסיף ויבחן לצורך אומדנם גם את השפעת הלכת 919/15 על שיעור המזונות. בחינת זנסיבות העובדתי תעשה, מחד גיסא, באופן קפדני פחות, כזה המאפשר עיון מחדש והתערבות בו זמזונות גם בשינויים עובדתיים המהותיים פחות מאלו שנדרשו עד כה, לצורך הוכחת שינוי נסיבות המ זתערבות בסכום מזונות מוסכם. מאידך גיסא, הבחינה תעשה תוך הקפדה על דרישת תום ליבו של המ זשל חשיבות הדברים אביא את עיקרי הדברים כפי שנכתבו במסגרת פסקה 33 לפסק הדין:

"[...] דרך הביניים אשר ראוי יהיה להלך בה בנסיבות אלו בהן נקבעו המזונות בהסכמה בין הצדדים במסגרתו של הסכם גירושין כולל, היא כי לצורך שינוי המזונות המוסכמים היא צורך להוכיח ראשית דבר שינוי נסיבות עובדתיות, אך ורק אם יוכח שינוי שכזה שומה היא על בית המשפט להעריך ולשקול את מצב הדברים לאור המצב המשפטי הקיים כיום, היינו לרבות השפעתה של הלכת 919/15 [...] על שיעור המזונות אותו ראוי לקבוע. זאת ועוד - כאמור לעיל, אנו סבורים, כי נוכח השינוי העצום שהביאה בכנפיה הלכת 919/15 [...] היא ראוי כי בית המשפט יבחן את סוגיית שינוי הנסיבות העובדתיות בעין מקילה יותר ופחות קפדנית מזו שנהוג היה עד כה ע"פ פסיקת בתי המשפט בעניין פייגה ובעניין גלעדי הנ"ל. בדרך המוצעת נמנע מפתירת השער לכלל המתדיינים אשר הגיעו להסכמות כוללות ולהסכם גירושין מספק מבחינתם ונייחד את הדיון באלו אשר מצבם אכן השתנה לרעה באופן ממשי ושינוי ההלכה, לצד שינוי הנסיבות העובדתיות בעניינם, יכול להיות רלבנטי עבורם.

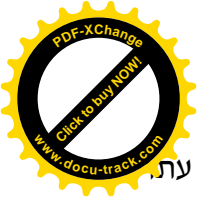
בקביעת איזון זה הבאנו בחשבון, כי הסכם גירושין הינו חוזה מסוג מיוחד, רגיש שברגישים, הן מכיוון שנכרת בנסיבות מיוחדות של פרידת הצדדים זה מזו, והן נוכח היותו חוזה ארוך שנים אשר אמור לכסות מצב דברים דינמי ומשתנה, הכולל פרמטרים רבים של אי וודאות לעניין צורכי הילדים, משאבי ההורים ושינויי נסיבות שונים כאלה ואחרים. דואליות זו של הסכם מחייב מחד לצד תוכנו הדינמי מאידך, מחייבת לטעמנו יישום מאוזן גם בשאלה שעל הפרק בעניין תחולת הלכת 919/15 [...]. אנו סבורים, כי גישה זו עולה בקנה אחד הן עם דיני החוזים הכלליים והן עם דיני המשפחה והמטרה הכללית של טובת הקטינים הדורשת בין היתר מתן מענה הולם ומאוזן ליכולות ההורים הגרושים."

לנוכח חשיבות הדברים, להלן עיקרי הדברים כפי שנפסקו בפסקה 35 לפסק הדין:

"אם נבוא לסכם הדברים - כאשר עסקינן בתביעה להפחתת מזונות שהוסכמו במסגרת הסכם גירושין כולל, מטעמים של שינוי נסיבות, לא תשמש הלכת 919/15 כעילה יחידה לשינוי הנסיבות אלא אך ורק באם יוכח ראשית דבר, שינוי נסיבות עובדתיות אשר בית המשפט יסבור כי יש בו להצדיק את שינוי שיעור המזונות הוא יוסיף ויבחן לצורך אומדנם גם את השפעת הלכת 919/15 על שיעור המזונות. בחינת שינוי הנסיבות העובדתיות תעשה, מחד, באופן קפדני פחות, ומאידך, תוך הקפדה על דרישת תום ליבו של המבקש."

72. על פסק דינו של כבוד השופט צ' ויצמן בעניין עמ"ש 17-10-62263 הוגש ערעור לבית המשפט ר (בע"מ 7670/18) אשר עודנו מתנהל בימים אלה וטרם ניתן פסק דין.

73. מגמה זו קיבלה ביטוי אף בפסק דינה של כבוד סגנית הנשיא, השופטת ר' מקייס בעניין ת (ראשל"צ) 50414-01-18 פלוני נ' פלונית (5.12.2019), אשר דן בתביעה לביטול מזונות קטינים, תאומים 10, בהם חויב האב במסגרת הסכם גירושין שאושר בבית המשפט בשנת 2012. האב טען לשינוי נן שעניינו קביעת אחריות הורית משותפת והרחבת זמני השהות וכן בשל העובדה ששני הצדדים נישאו נ

ומקיימים משק בית משותף עם בני זוגם. על כן, ולנוכח השינוי שחל בעקבות הלכת בע"מ 919/15 עת. להורות על ביטול חיובו במזונות ילדיו. בפסק הדין, הורה בית המשפט **על הפחתה בשיעור המזונות** נדרש האב לשלם על פי הסכם הגירושין וזאת, משעה שעמד בנטל הראייתי **המופחת** והוכיח כי חל נסיבות עובדתיות הסולל דרך ליישום העקרונות והקריטריונים שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15.

מן הכלל אל הפרט

74. **פתיחת שערי בית המשפט** - במסגרת סעיף 20 לסיכומיה, דנה האם בסוגית "שינוי הנסיבות" ו כי על פי הפסיקה, יש לפרש מונח זה באופן דווקני כדי שלא להפר את האיזון בין סופיות הדיון לבין החיים המשתנים. ואולם, האם לא התייחסה לפסק דינו של כבוד השופט צ' ויצמן בעניין עמ"ש (ו) 17-10-62263-ע.ל. נ' ס.ק. (17.9.2018) בו נקבע כי נוכח השינוי העצום שהביאה הלכת בע"מ 919/15 - רז בית המשפט יבחן את סוגיית שינוי הנסיבות בעין מקילה **יותר ופחות קפדנית** מזו שנהוג היה עד כה פסיקת בתי המשפט. בדרך זו, ניתן יהיה למנוע את פתיחת שערי של בית המשפט בפני כלל המתז ולהתמקד בבעלי הדין שמצבם אכן השתנה לרעה באופן ממשי.

75. עוד בסיכומיה, התייחסה האם לנטל ההוכחה המוגבר הנדרש מבעל דין המבקש לבטל או י הסכם שאושר בבית המשפט (סעיפים 16-17). לא מצאתי כל קשר בין פסקי הדין אליהם הפנתה האב ההליך המונח לפתחי כעת, כפי שיובהר להלן. ראשית, הפנתה האם לפסק הדין בעניין ע"א 5914/03 א **שוהט נ' "כלל" חברה לביטוח** (1.5.2005) אשר דן בתביעה בתחום הביטוח. הצדדים הגיעו לכדי הסכם במסגרתו נקבע כי התובענה תידחה ללא צו להוצאות. הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי בבקשה לבטל פסק הדין בטענה לפיה נפל פגם בהסכם אליו הגיעו הצדדים. הערעור נדחה. הערעור לבית המשפט נדחה אף הוא - תוך שנקבע כי יש לייחס משקל ניכר לסופיותם של הסכמי פשרה שקיבלו תוקף של פס במטרה להבטיח את ציפיותיהם הסבירות של הצדדים. ביטולו של הסכם כאמור, ייעשה אך בהתקיים ט משכנעים וכבדי משקל.

במקרה בו עסקינן - **אין המדובר בהסכם פשרה שאושר במסגרת הליך אזרחי רגיל, אלא בו שאושר בבית המשפט לענייני משפחה**. בניגוד להליך אזרחי רגיל, מתמקד הסכסוך המשפחתי בצ המקיימים מערכות יחסים נמשכות. נוכח האמור - אין משמעות המונח "סופיות דיון" בהליך אזרחי זהה למשמעותו במסגרת סכסוך מתחום דיני המשפחה וזאת, מקל וחומר בנוגע לפסיקת מזונות אש פקטו איננה מהווה מעשה בית דין.

76. פסק דין נוסף אליו הפנתה האם היה ע"א 4/80 **חנה מונק נ' אוסקר מונק**, לו (3) 421 (6.1982). דונה השאלה האם הסכם גירושין, שנערך בין בני זוג, ואשר האישה ביקשה לאשרו בבית המשפט אהצדדים החליטו לעשות ניסיון לשלום בית, ניתן לאישור - חרף התנגדותו של הבעל. לא מצאתי כל קט פסק הדין שצורף לבין דיונינו אנו.

77. בסעיף 17 לסיכומיה, הפנתה האם לפסק הדין בעניין ע"א 11750/05 **יעל שמר נ' בנק הפועלים ב** (15.11.2007), אשר דן בערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בו נדחתה תביעה לביטול הסכם שנחתם בין הצדדים וקיבל תוקף של פסק דין בשנת 1998. בית המשפט העליון קבע כי אף שניתן לבטל ו

שרה שקיבל תוקף של פסק דין מקום בו נפל פגם בכריתתו, עדיין, שומה על בית המשפט לנהוג משנה להשתכנע בקיומם של טעמים כבדי משקל להצדקת הביטול. אף לפסק דין זה, חוששני כי אין כל תנושא הנדון לפניי כעת. בפרט לנוכח ריבוי פסקי הדין הקיימים במשפחה אשר דנו בסוגיה. למעלה מן וציין, כי אין לי אלא להתרשם מהיקף ידיעותיו המשפטיות הרחב של ב"כ האם, הגולשים מעבר זמשפחה, לזירות משפטיות נוספות, למחוזות וכרים נרחבים. אך חוששני כי אין בכך די. לא במקרה שלפני

78. כפי שצוין לעיל, אין עסקינן בהסכם פשרה אשר נחתם בין שני צדדים להליך אזרחי - אלא בו זולל הקשור בנימי נפשו לעולם דיני המשפחה, עליו חתמו הצדדים לפני כעשר שנים. כמו כן, האב כלל לו ניפלו פגמים בהליך החתימה על ההסכם בגינם ראוי להביא לביטולו. כל שטען האב, הוא לקיומו של סיבות מהותי המצדיק התערבותו של בית המשפט בגובה המזונות, חרף העובדה שנקבעו בהסכם.

79. אסכם ואומר - משעה שעסקינן בהסכם שאושר וקיבל תוקף של פסק דין בטרם הלכת בע"מ 5 על בית המשפט לצעוד על "דרך הביניים" ולפיה אך מקום בו יוכח שינוי נסיבות עובדתי, יידרע זמשפט לבחינת שיעור המזונות ובכלל זה יבחן את השלכותיה של הלכת בע"מ 919/15 על גובה המזונות תיעשה באופן קפדני פחות ותאפשר עיון מחדש, גם בהתקיים שינויים פחות מהותיים מאלו שנוד כה ותוך הקפדה על דרישת תום הלב, בהתאם למתווה שפסק כבוד השופט צ' ויצמן בעמ"ש 10-317. משכך, נעבור ונבחן דרישות אילו על המקרה שלפניי.

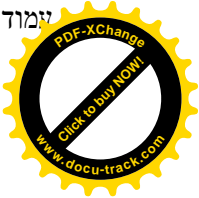
האם תביעת האב להפחתת מזונות הוגשה בחוסר תום לב?

80. לטענת האם, האב הגיש תביעתו בדיעבד, לאחר שעשה דין לעצמו והפחית באופן חד צדדי את המזונות עבור הבנות. אופן התנהלות זה - די בו כדי להוכיח את חוסר תום ליבו של האב בהגשת תביעתו להפחתת המזונות ולהצדיק את פסילתה על הסף.

81. זה מכבר נקבע בפסיקה כי סילוקה של תביעה על הסף ייעשה אך ורק מקום בו שוכנע בית המשפט כי אין לו היה מתקיים דיון לגופה של תובענה - הוא היה מגיע בסופו של דבר לאותה ההכרעה, קרי, לזאת תביעה (ע"א 716/75 ג' בר-אור נ' ד' בר-אור, ל(2) 253, 255 (1976)). לאחר בחינת הראיות והעדויות לא מצאתי כלל כי תביעתו של האב הוגשה בחוסר תום לב, וודאי לא כזה המצדיק את פסילתה על הסף שיפורט להלן.

82. האב טען כי לאורך השנים, פעל ללא ליאות והשקיע כל מאמץ לשם עמידה בהתחייבויות שנקבעו בהסכם חרף היותו במהלך כל השנים בהפסדים כספיים. אפנה בהקשר זה, לעדותו של האב זדיון עמ' 11 שו' 30-34, עמ' 12 שו' 1-12 וכך עמ' 25 שו' 18-28:

"ככה, היה לי חסכונות שחסכתי שהיו לי מלפני שעוד הכרתי את הגברת. עבדתי עד שהכרתי, עד שהכרתי את הנתבעת, היה לי עסק שעבד כבר, אם הכרתי אותה ב-2000, עבד כבר ב-12 שנה. הרווחתי בו הרבה כסף. היה לי חסכונות, היה לי חסכונות אישיים שהיו לי, מהכספים האלו, גם, גם כשחתמתי על החוזה, אז ידעתי שעד שאני, עד שאני, בניתי על זה שיהיה לי תעסוקה חדשה ותקופת הביניים עד שאני אמצא תעסוקה, היה לי, היה לי את החסכונות. החסכונות התכלו, לקחתי הלוואות, התחלתי לקחת הלוואות,

מימנתי את זה בהלוואות, כל עוד יכולתי, שילמתי, רצייתי לעמוד לפי ההסכם ושילמתי כל גרוש. וטראה גברתי שעד 2017, שפניתי בפעם הראשונה ליחידת הסיוע, לא היה לי חוב של שקל אחד בהוצאה לפועל. הכל שולם, הכל שולם. ב-2017 לא יכולתי יותר. לא נתנו לי יותר לקחת הלוואות, לא היה לי כסף".

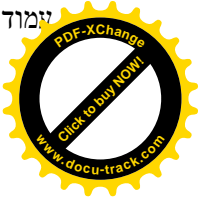
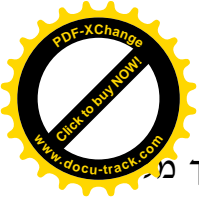
83. האב טען כי מעולם לא הפחית על דעת עצמו את דמי המזונות ואף לא הגיש בקשה להפחתת מזון היו לו חסכוניות מהם שילם את דמי המזונות, זאת עד שנת 2017 שכבר הגיע למצב שנותר חסר כל (רא: 23 לפרוטוקול הדיון שו' 34-30 וכן עמ' 24 שו' 7-1). לאורך השנים העביר את התשלומים באופן עקבי ומי פעל בגילוי לב ובשקיפות מלאה בכל הנוגע למצבו הכלכלי וגובה הכנסותיו. בסיכומיו, ציין האב כי עוד ב יולי 2017 פתח בהליך ליישוב סכסוך (י"ס 17-07-33825). **במהלך הפגישה ביחידת הסיוע, הסכימה הז מעתה ישלם האב את דמי המזונות בתשלומים וכפי יכולתו** (סעיף 56 לתצהיר עדותו הראשית של האב; 58 לסיכומים מטעם האב).

84. **האם הצדדים אכן הגיעו להסכמות אלה?** עיון בתיק יישוב הסכסוך לא העלה כל ממצא אשר יו כדי לתמוך בטענה זו. לצד האמור, האם לא ביצעה כל ניסיון כדי לסתור עובדה זו. כך למשל, במהלך ההוכחות בחר ב"כ האם שלא לחקור את האב בנושא. כך גם במסגרת הסיכומים מטעמה - בחרה האם להתייחס לטענה זו כלל. משעה שכך, ובשים לב לסירובה של האם להיחקר ולחוסר יכולתו של בית הנו להתרשם ממנה באופן בלתי אמצעי, מצאתי לקבל את טענת האב ולפיה הצדדים אכן הסכימו בחודש שנת 2017 כי מעתה ואילך, ישלם האב את דמי המזונות בתשלומים וכפי יכולתו. כאמור, יש נפקות על א עדות והאפשרות להיחקר. **אציין, כי עדותו של האב במהלך הדיון נמצאה אמינה בעיניי.**

85. בסיכומיה, הפנתה האם למספר פסקי דין המהווים לשיטתה, חיזוק לטענה בדבר חוסר תום לי האב. להלן התייחסותי הקצרה לפסקי הדין החופפת ברובה לעמדת האב כפי שהובאה בסעיף 16 לס התשובה מטעמו.

85.1 פסק הדין בעניין בר"ע 305/80 **שילה נ' רצקובסקי**, לה (3) 449 (1981). המדובר היה בר נזיקית אותה הגישו קטיין והוריו, תושבי ירושלים, כנגד נהג הרכב הפוגע וחברת הביטוח. במ ההליך, הוגשה על ידם חוות דעת מומחה בתחום הפסיכיאטריה של הילד. המשיבים דרשו שו ייבדק אצל רופא מטעמם בעיר תל אביב. המבקשים סירבו. בית המשפט המחוזי קבע כי הסירונו "ללא הצדק סביר" ומשכך, לא ייזקק לחוות הדעת הרפואית מטעם המבקשים. על החלטה זו ר בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - אשר נדונה כערעור.

בפסק הדין בערעור, נקבע כי מקום בו נתן תובע טעם סביר אשר לסירונו להיבדק על ידי רופא נ מטעם הנתבע, אין להפעיל את הסנקציה הקבועה בתקנה 179(ב) לתקנות סדר הדין הא תשכ"ג-1963, אלא אם יש בסירונו להיבדק משום חשש לפגיעה בהכרעה צודקת במשפט. כבוד ה א' ברק, הוסיף כי על בעל דין להפעיל שיקול דעת בטרם העלאת דרישה נגדית להמצאת חווח ולהיבדק על ידי מומחה מטעמו ולפעול "**בדרך מקובלת ובתום לב**" ובהתחשבות, כפי שבעל די מטען הגינות סביר היה נוהג בנסיבות העניין. את קביעתו, ביסס כבוד השופט א' ברק על סו 139-61(ב) לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973. על אף שפסק הדין אכן מאזכר את חובת תום

לא מצאתי כי הוא בעל רלוונטיות כלשהי לתובענה שלפניי, למעט הקביעה שיש לנגדרך ממ ובתום לב.

85.2. פסק הדין בעניין תלה"מ (ראשל"צ) 8390-10-17 **פלוני נ' פלונית** (1.4.2018). נמחקה על תביעתו של אב להפחתת מזונות שנקבעו בהסכם גירושין שאושר בבית המשפט כ-10 חודשים לכן. החלטת בית המשפט נסמכה על מספר גורמים, ביניהם התנהלות האב אשר התאפיינה בתום לב מובהק; העובדה שהחל להפר ברגל גסה את הסכם הגירושין בחלוף חודשים ספורים כריתתו; העובדה שהפסיק מיוזמתו את תשלומי המזונות ובה בעת פתח בהליכים משפטיים ביטולם באופן חוקי. האב היה מודע לכך שברגע בו יחדל להעביר את דמי המזונות, תידחק למצוקה נוראית ולא תוכל עוד לעמוד בהוצאות הכרוכות בגידול הקטינים אשר היו אותה העת נקטינים.

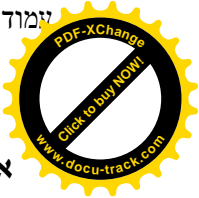
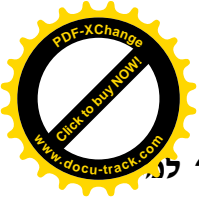
גם כאן, לא מצאתי כי פסק הדין מהווה חיזוק כלשהו לטענות האם. פרט לסיפור המסגרת לא מכל דמיון בעובדות או בנסיבות המתוארות. פסק הדין עסק בקטינים מתחת לגיל 6 בעוד שמדובר בשתי נערות מתבגרות. בפסק הדין חלפה פחות משנה ממועד מתן פסק הדין בעוד כאן, מעל ל-10 שנים. השוני בלט אף בכל הנוגע לניסיונות קודמים שבוצעו כדי להגיע להסכמות וכן בנוגע ליכולתם הכלכלית של הצדדים.

86. לא ניתן לסיים את הדיון בסוגיית תום הלב מבלי להתייחס לאופן התנהלותה של האם במסגרת מהו המשקל אותו יש ליתן לסירובה של האם להיחקר בחקירה נגדית? האם סירוב זה הופך חמור נוכח השלב בו ניתן? - קרי - רק בתום חקירתו הארוכה של האב? סבורני כי התנהלותה של האם אכן להישקל שכן במעשיה, מנעה מבית המשפט לראות את התמונה העובדתית המלאה במחלוקת הניצבת (ראו גם: סעיף 5 לסיכומי האב). האב לא זכה להזדמנות לאמת את האם עם הטענה לשינוי נסיבות עובדתיות אשר חל לטענתו, למן מועד אישורו של ההסכם; ואף נשללה ממנו הזכות להציג ראיות הזמה הטלת דופי באמינותה של האם והוכחת האופן בו פעלה להסתרת הנתונים העובדתיים מעיניו שיש המשפט.

בנסיבות בהן טענה האם לחוסר תום לב מצד האב בגינו נדרש בית המשפט למחוק תביעתו על סבורני כי על האם ליטול קורה מבין עיניה שכן פעולותיה שלה ביטאו מעין הסתרה והעדר רצון אמיתי את הסוגיות העומדות במחלוקת. האופן בו בחרה האם להתנהל במסגרת ההליך לא נותר נקי מסו סירובה של האם להיחקר על תצהירה במהלך דיון ההוכחות, לא רק שהיה תמוה אלא אף העיב על כל לאמת את טענותיה שלה עצמה. הנה כי כן, לא מצאתי, כי תביעתו של האב הוגשה בחוסר תום לב. נעבור עתה ונבחן את הדרישה לשינוי נסיבות מהותי.

האם הוכח "שינוי נסיבות מהותי"?

87. האב תמך את "שינוי הנסיבות" שחל ממועד מתן פסק הדין בשנת 2009 ועד למועד הגשת התובע ארבעה אדנים מרכזיים:

א. גידול ניכר ומשמעותי בהכנסתה ובמצבה הכלכלי של האם לאורך השנים, כולל מעבר לנמשותפים עם בן זוג חדש הנושא בהוצאות המגורים והמדור;

ב. הרעה המשמעותית שחלה במצבו הכלכלי של האב, אשר איננו מאפשר המשך עמידה בת המזונות שנקבעו בהסכם;

ג. צמצום בגובה ההוצאות הנדרשות לשם גידול הבנות לנוכח גילן;

ד. הרחבה ניכרת בזמני השהות של האב עם הבנות והשפעת הדין שחל בעקבות הלכת בע"מ 19/15 אדנים אלו, יבחנו להלן.

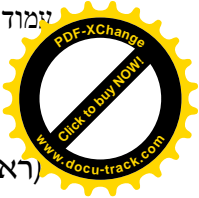
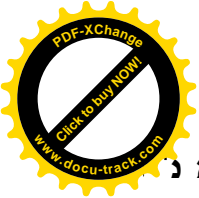
א. מצבה הכלכלי של האם

88. **יכולת השתכרות** - אשר ליכולת השתכרותה של האם, במסגרת הדיון העידה האם כי במועד הח על ההסכם בשנת 2009, עבדה בחנות בגדים והשתכרה סך ממוצע של כ-5,000 ₪ לחודש. בחודשים בהם בשבתות, עמדה משכורתה על סך ממוצע של בין 5,000 ל - 7,000 ₪ (עמ' 36 לפרוטוקול הדיון, שו' 26-33) האמור, עיון בתלושי שכרה משנת 2008-2009 אשר צורפו לתצהיר עדות ראשית מטעמה ביום 2009 מלמד, כי שכרה החודשי עמד על סך ממוצע של 3,370 ₪ ברוטו. משעה שהאם בחרה שלא להיחקר וההוכחות, לא מצאתי כל טעם לקבל את גרסתה לפיה שכרה הממוצע במועד ההסכם עמד על סך של 100 לחודש.

אשר ליכולת השתכרותה נכון להיום, ציינה האם כי היא מוכרת בגדים במסגרת בוטיק אותה מנהלת מביתה. לטענתה, בימים בהם היה העסק מרוויח, עמדה משכורתה החודשית על סך של 1,000 ואולם, כיום, העסק איננו במצב טוב ועל כן, עומדת משכורתה החודשית על סך של 5,000 ₪ בלבד (ע לפרוטוקול הדיון, שו' 2-8). גם כאן מצאתי קושי לקבל אף את טענה זו של האם וזאת, נוכח האסמך אותן צירפה האם לכתב הגנתה, מהן ניתן היה ללמוד כי רווחיה לשנת 2017 עמדו על סך של 114,698 ₪ רווחיה לשנת 2018 עמדו על סך של 143,138 ₪. אין ספק כי **עסקינן בגידול משמעותי במשכורתה של** אשר חל למן החתימה על ההסכם בשנת 2009.

89. **הוצאות מדור** - אשר להוצאות המדור, במסגרת הדיון העידה האם כי **כיום** היא מתגוררת נשעלות שכירותה החודשית עומדת על סך של כ- 8,000 ₪ לחודש (עמ' 35 לפרוטוקול הדיון, שו' 28). למועד החתימה על ההסכם, העידה האם כי שילמה דמי שכירות חודשיים הנעים בין 6,500-7,000 ₪ (ע לפרוטוקול הדיון, שו' 34; עמ' 36 לפרוטוקול הדיון, שו' 3). האם מתגוררת בדירה ביחד עם בן זוגה וו (עמ' 36 לפרוטוקול הדיון, שו' 15-21). האם הודתה כי בן זוגה מתגורר בדירה ומשתתף בהוצאות הבית חרף העובדה ששמו אינו מצוין על גבי חוזה השכירות (עמ' 36 לפרוטוקול הדיון, שו' 24-25).

לטענת האב, על בן זוגה של האם המתגורר עמה בדירה לשאת במחצית עלות שכר הדירה ובמ ההוצאות בגין אחזקת הבית וכי די בכך, כדי להוכיח שינוי נסיבות מהותי. ואולם, בפסיקה נקבע כי מגו זוג ביחד עם האם והקטינים, אין בו כשלעצמו, שינוי נסיבות מהותי אשר יצדיק הפחתה בשיעור המ

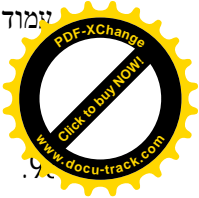
ראו: פסק הדין של כבוד השופטת מ' דהן בפסק דינה בעניין תמ"ש (ת"א) 15007-05-15 ד.א.נ. (15.12.2016).

90. **הכנסות האם ממקורות נוספים** - במסגרת הדיון העידה האם כי לפני כ-5 שנים רכשה דירה בחדרים בעיר חולון. לצורך רכישת הדירה, טענה האם כי נטלה משכנתא בגובה 470,000 ₪ וכי המשכנתא החודשי עומד על 2,500 ₪. גובה דמי השכירות אותם היא גובה עבור המגורים בדירה עונ 3,500 ש"ח (עמ' 37 לפרוטוקול הדיון, שו' 14-11). אשר למקורות המימון לרכישת הדירה, ציינה האם המדובר ב"כספים, אני פשוט הייתי בארצות הברית ועבדתי שם גם באופנה וזה, והיה לי חסכון קטן, ודירה קטנה עם משכנתא גדולה" (עמ' 37, שו' 16-17). האם לא צירפה כל אסמכתא אשר יהא בה כדי לו את גובה דמי השכירות על המגורים בדירה בחולון (עמ' 37, שו' 30). די אם אציין כי האם צירפה הגנתה, חוזה שכירות משנת 2015 במסגרתו עמד גובה השכירות על 3,800 ₪. משעה שגובה דמי השכירו חלקי הארץ רק עלה בשנים האחרונות, מצאתי קושי רב לקבל את טענת האם ולפיה כיום, היא גובה שו נמוכה יותר מזו אותה גבתה בשנת 2015.

91. **ויתור על זכויות במסגרת ההסכם משנת 2009** - לא מצאתי כל תימוכין לכך שהאם ויתרה במ ההסכם על טענות או זכויות רכושיות כלשהן. יצוין, כי עובר לחתימת ההסכם, האם לא הגישה כל ת רכושית כנגד האב. ההסכם לא הזכיר כל ויתור שנעשה מצד האם ביחס לנחלה במושב בית יצחק או לנכס מקרקעין אחר כלשהו. בכל הנוגע לנחלה במושב בית יצחק, האם לא הציגה כל אסמכתא אשר תוכ הנחלה אכן נרכשה במשותף על ידי הצדדים במהלך חייהם המשותפים. הנה כי כן, לא הוכח כי האם נו לכלות את כלל משאביה ולוותר על רכושה. טענה זו של האם אינה מתיישבת עם החומר הראייתי ו לבית המשפט ולא זכתה לכל אישוש במסגרת ההסכם.

אף טענתה של האם כי וויתרה על זכויות פנסיוניות וסוציאליות ועל כספים בחשבונות בנק ובחו"ל לא מצאה כל זכר במסגרת הוראותיו של ההסכם. רחוק מכך. במסגרת סעיף 17 להסכם, התחייב להעביר לאם סך של 80,000 ₪ לשם סילוק כל תביעה הנוגעת לתקופת חייהם המשותפים ולסילוק תו עתידיות. ההסכם נוסח בלשון כללית ולא כלל התייחסות לויתור מפורש או ספציפי כזה או אחר מטענ מי מהצדדים. במסגרת סעיף 20 להסכם, התחייב האב להעביר לאם סך של 20,000 ₪ אשר יופקדו בו נאמנות לטובת הבנות. במסגרת סעיף 21 להסכם, נקבע כי כל זכות, רכוש, כסף או ביטוח חיים בו מחו הצדדים יהיו שייכים לצד אשר על שמו היו רשומים. במסגרת סעיף 24 להסכם, נקבע כי כל צד יהא הו של הרכוש המוחזק על שמו. הוראות ההסכם, נוגדות את טענת האם ומצביעות על כך שלמעשה, הצ התנהלו בהפרדה רכושית. על כן, לא השתכנעתי כי האם ביצעה וויתורים כלשהם, ואף אם נעשו וויתורים שוכנעתי כי אלו נעשו בהתאם ובכפוף לגובה דמי המזונות שנקבעו בהסכם.

92. לא נעלם מעיני המעמד הייחודי שניתן להסכמי גירושין המבטאים מכלול של איזונים ע בהסכמות שבין הצדדים עד כי קשה לפרום אותם בדיעבד או לפרום רק את חלקם. אין חולק, כי לו משולבים ויתורים רכושיים בקביעת סכומי מזונות ילדים, גם אם אין לכך אמירה מפורשת בהסכם. פרי חוט אחד עלולה לגרום לפרימתו של חוט אחר ולחוסר איזון שנערך בין הצדדים במועד החתימה על הה ועל הוויתורים שנעשו במסגרת מכלול שלם עד כדי גרימת עוול לאחד הצדדים.

94. **משעה שלא הוכח שהצדדים ביצעו ויתורים הדדיים במסגרת ההסכם, אזי, אין חשש כי עיון בגובה המזונות יוביל לפגיעה באיזונים העדינים בין רכיבי ההסכם ולפרימתם** (ראו גם: סעיף 21 לסיני מטעם האב).

94. **נוכח האמור - מצאתי כי חל שינוי בהכנסה של האם ובמצבה הכלכלי. לכך עוד אדרש בהמשך.**

ב. מצבו הכלכלי של האב

95. אין חולק כי בשנת 2007 נכנסה החברה בבעלות האב להליך של חדלות פירעון וכינוס נכסים. עד י זה האב הרוויח כ- 60,000 ₪ לחודש (עמ' 22 לפרוטוקול הדיון שו' 31). לטענת האב, עוד בשנת 2006, עת הקשיים הכלכליים בחברה להחמיר, משך האב שכר חודשי מינימאלי בסך של 5,000 ₪. כיום, הן החודשית בתור עורך דין מתחיל עומדת על כ-5,000 ₪ ועתידה לעלות (יצוין, כי האב הציג דוחות רווח ו בגין חודשים 11/2018 - 4/2019). האב מתגורר בשכירות בעלות של 5,800 לחודש (עמ' 24 לפרוטוקול שו' 12-16). עובדה זו לא נסתרה על ידי האם. האב כאמור צירף דוח רווח והפסד אך לא צירף דו"ח שהוגש לרשות המיסים בנוגע להכנסה הנטענת.

96. **מקורות הכנסה נוספים** - מקור הכנסה נוסף של האב מגיע מדמי השכירות החודשיים עבור במושב בית יצחק בסך של 5,000 ₪. ברי, כי המדובר בשינוי משמעותי שכן במהלך חייהם המשותפי הצדדים, היה האב המפרנס העיקרי בזכות הרווחים הנאים אותם עשתה החברה בשעתה היפה. בה אותן שנים, עמדה משכורתו הממוצעת של האב על סך של כ-40,000 ₪ לחודש והמשפחה חיה בו כלכלית.

97. שינוי מהותי במצבו הכלכלי של האב עשוי להוות נסיבה רלוונטית לצורך התערבות בשיעור המ ואולם, **האם אכן מדובר בשינוי אותו לא ניתן היה לצפות במועד החתימה על ההסכם?** במקרה דנא, ו ההרעה במצבו הכלכלי של האב **עוד בטרם אישורו של ההסכם**. משעה שהאב עצמו טען כי החברה נ לקשיים כלכליים עוד במועד החתימה על הסכם, ייתכן בהחלט כי כל החמרה נוספת הייתה בבחינת אותו נטל ביודעין ואינה בגדר נסיבה שלא ניתן היה לצפות במועד החתימה על ההסכם. עם זאת, נר במהלך כל השנים עשה האב ככל יכולתו כדי ולשלם את דמי המזונות עד כי לא יכל עוד. האב ניסה כ לעשות הסבה מקצועית, ולשפר את מקורות הכנסותיו, וכיום הוא עורך דין. בסעיף 50 לתצהיר ר הראשית מטעמו, ציין האב כי הוא מעריך את סך הכנסותיו העתידי (אשר צפוי לעלות בהדרגה) בכ- 000 לחודש בעוד כ- 4 שנים.

98. האב טען, כי נכון להיום יש לו חובות בסך כולל של 432,154 ₪ כאשר 175,000 ₪ הם חוב לאביו. לכלל ההלוואות הוצגו מסמכים אך בנוגע להלוואה הנטענת מאביו לא הוצגה כל ראיה. משעה ש להוכחת הנטען עדיין מונח על כתבו של האב - אני מעמידה את גובה החובות על פי המסמכים שצורפו בסך של 257,154 ₪. עם זאת, עיקר החובות וההלוואות הם לאחר הגשת התובענה. נכון להגשת התובענה חוב מזונות בסך של 33,000 ₪. כמו כן, במהלך שנת 2017 האב הפחית את גובה סכום המזונות ל-000 לדידו בהסכמת האם. עם הגשת התובענה שלפניי וטען כי האם פתחה נגדו בהליכי גבייה בהוצאה לפועי חוב מזונות.

דרישת האם להצגת מסמכים - לא מצאתי לקבל את טענת האם, בדבר פנייתה לאב בדרישה מסמכים על פי תקנה 170 לתקנות. אסביר. דיון ההוכחות נקבע ליום 7.10.2019. ביום 6.10.2019 לתיק בקשה מטעם האם "**על המצאת דרישה על הצגת מסמכים**". במסגרת הודעתה, ציינה האם כי 2.10.2019 נשלחה לאב דרישה להמצאת מסמכים לקראת חקירתו הקבועה למחר (סעיף 1 לבקשה). ה כי בקשה לצו גילוי מסמכים הכוללת שלוש הצהרות הון אחרונות, שמאות אחרונה שנערכה לנכס בבית ואישורי יתרות ותנועות בחשבון האב למן מועד מתן פסק הדין ועד ליום הגשת התביעה - תוגש ימים בו בטרם דיון ההוכחות אשר מועדו ידוע לצדדים חודשים רבים מראש? סבורני כי יש להשיב על כך בשליל כן, עוד במועד הדיון, הדגיש בית המשפט כי האב לא היה מחויב בהצגת המסמכים האמורים לנוכ הזמנים המצומצם שניתן לו (עמ' 5 לפרוטוקול הדיון שו' 6). מצאתי טעם בטענת האב, לפיה ככל ש האם, כי ישנו חוסר בנתונים עובדתיים כלשהם, שומה היה עליה להגיש בקשה לגילוי מסמכים ב החודשים הרבים שחלפו ממועד הגשת התביעה. משעה שבחרה להגיש תביעתה ימים ספורים עובר ההוכחות - אין לה להלין אלא על עצמה (סעיף 33 לסיכומי התשובה מטעם האב).

100. **נוכח האמור - השתכנעתי כי במהלך השנים חלה ירידה במצבו הכלכלי של האב ובכושר השתכ אמור עדותו של האב היתה מהימנה עליי. במהלך כל השנים עמד האב בתשלומי המזונות חרף העובדה זרויח שכר ודאג לשלמם מחסכוניותיו עד שלא יכל עוד. במועד חתימת ההסכם לאב הייתה צפייה לגיט לשוב ולהרוויח את הסכומים שנהג להרוויח. רוח האופטימיות נשבה בו. רק שכלו כל הקיצין ולאחר ע לחובות עתר לבית המשפט.**

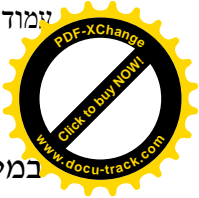
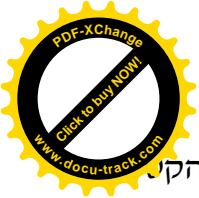
ג. הרחבת זמני השהות של האב עם הבנות

101. בהסכם שאושר בפסק הדין בשנת 2009, נקבעו זמני השהות של הבנות אצל האב בימים ב' ו-ד' (לינה) וכל סוף שבוע (מיום ו' עד ליום א') לסירוגין. לטענת האב, נכון למועד הגשת התביעה זמני השהו זהורים התקיימו באופן שוויוני לחלוטין.

102. לא השתכנעתי כי חל גידול משמעותי בזמני השהות של הבנות עם האב, לנוכח העובדה שכיום ח זמנים בין ההורים היא בפועל שוויונית. השוני משנת 2009 ועד היום זה השוויון המוחלט בהסדרי השהו

103. אמנם, בכתב הגנתה טענה האם כי בפועל לא חל כל שינוי מהותי בזמני השהות וכי מכל מקום, נ שעסקינן בנערות בנות 16 ו-18, נראה כי סוגית זמני השהות והאחריות ההורית כלל איננה רלוונטית לנדו גוד הוסיפה, כי היא "**שמחה על הזמן אותו שוהות הבנות בבית האב, ועל כך שהן רואות גם בביתו של את ביתן שלהן והיא אף מעודדת את הקשר הטוב בינן ובין אביהן** [...]" (סעיף 73 לכתב ההגנה). ואולם, נ ססירבה האם להיחקר בחקירה נגדית ובהעדר ראיות לסתור, כל שנותר לבית המשפט הוא להסתמך בענ גל גרסת האב ולקבוע כי אכן, בעת הנוכחית מתקיימת משמורת משותפת ואחריות הורית שווה. דבריק מקבלים משנה תוקף, נוכח העובדה שהאב נדרש לסוגית זמני השהות במהלך דיון ההוכחות והשיב בפירווי שאלה שנשאל בנושא על ידי בית המשפט (עמ' 28 לפרוטוקול הדיון).

104. עלייה בזמני השהות של הבנות אצל האב, למן מועד פסיקת המזונות הזמניים או הקבועים, נ בהחלט להווה שינוי נסיבות לצורך הפחתת גובה המזונות, שכן בזמן שהותן של הבנות אצל האב, דוא

במישרין לכל מחסורם (תלה"מ (י-ם) 13751-02-17 ל.כ.נ' מ.ב.ה, פסקה 31 (11.2.2018)). עוד בהקשר
 אפנה לפסק הדין בעניין תמ"ש (ב"ש) 5160-01-16 פלונית נ' אלמוני (2.7.2017) בו נקבע כי שינוי
 השהות של הורה עם ילדו עשוי להוות שינוי נסיבה לצורך התערבות בשיעור המזונות.

**אלא מאי? - במקרה שלפניי אין כמעט כל שינוי בהסדרי השהות למן המועד שנחתם ההסכם ועד ל
 ומשכך אין לראות בכך שינוי נסיבות.**

ד. גובה ההוצאות הנדרש לשם גידול הבנות

105. לטענת האב, אין כל ספק בדבר ההפחתה שחלה בגובה ההוצאות הנדרשות לגידול הבנות, הן
 הגידול המשמעותי שחל בזמני השהות עמו והן לנוכח השנים שחלפו, שהרי אין צרכיהן של ילדות בגיל
 זהים לצרכיהן של נערות בגיל העשרה (סעיף 36 לסיכומי האב). מצאתי את טענה זו של האב כנכונה -
 בחלקה בלבד. ואסביר. משעה שזמני השהות הפכו שוויוניים לגמרי, ברי כי חלה הפחתה מסוימת ()
 לילות במהלך חודש בו שוהות אצלו הבנות) בסך ההוצאות בו על האב לשאת. קביעה זו ניתנת בהו
 בעובדה שהאב לא הרחיב ולא פירט בכתבי טענותיו מהו הסכום המוערך לצורך סיפוק צרכי הבנות כיו
 לא צירף כל אסמכתא לתמיכה בכך, כך גם האם.

106. **מימון החופשות והקייטנות** - האם טענה כי בטרם הגיש האב תביעתו להפחתת המזונות, ר
 לגייס סך של כ-40,000 ₪ לצורך מימון חופשה בת 14 יום עם הבנות לסקוטלנד. עוד טענה, כי בסמוך י
 הגשת הסיכומים בתיק, טס האב עם הבנות לטיול בן 8 ימים ליפן. עובדות אלה אינן עולות בקנה אר
 טענותיו בדבר מצבו הכלכלי העגום ובדבר חוסר יכולתו להמשיך ולזון את בנותיו על פי הקביעות בהסכ
 ציינה האם, כי לאורך השנים, סירב האב לשאת בעלויות השיעורים הפרטיים של הבנות, בעלויות ש
 הנהיגה ובעלויות המסע לפולין, ויש בכל כדי להעיד נכוחה כי האב אינו מודע כלל ועיקר לצרכיהן האב
 של הבנות.

האם לא צרפה כל אסמכתא לחיזוק טענותיה הללו, וכאמור סירבה להיחקר בחקירה נגדית ב
 דיון ההוכחות. עוד יצוין, כי במסגרת חקירתו הנגדית של האב, בחר ב"כ האם שלא להציג שאלות
 לנסיעה הנטענת ליפן ולסקוטלנד ובמקום זאת, בחר להתמקד בנסיעה לארצות הברית (עמ' 16 לפרו
 הדיון שו' 8-23). נוכח האמור, לא מצאתי לקבל את טענות האם ביחס לנסיעות לחו"ל ולעלויות הנטענות
 גם: סעיף 34 לסיכומי התשובה מטעם האב). הגעתי למסקנה דומה אף ביחס לטענות האם בנוגע לקי
 וזאת, לנוכח סירובה להיחקר בבית המשפט, לנוכח העדר אסמכתאות מתאימות לגיבוי הנטען ובשי
 לעדותו המפורטת של האב בעניין במהלך הדיון (עמ' 18 לפרוטוקול הדיון, שו' 21-27):

"עו"ד כהן: באיזה גיל הפסקת לשלם על קייטנות? זאת השאלה שלי.

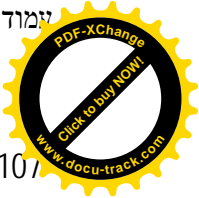
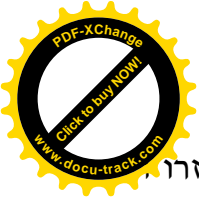
העד, מר רות: שילמתי על קייטנות ככל שהיו קייטנות לילדות, והייתי אמור לשלם עליהן, שי
 עליהן.

ש: רק לפי ההסכם? זאת אומרת, עד גיל 11?

ת: לפי ההסכם, מה שהייתי אמור,

ש: מצוין.

ת: שילמתי."

107. **השתתפות בהוצאות השיעורים הפרטיים** - גם כאן, לא ציינה האם באילו מקצועות נעזרו. בשיעורים פרטיים, במשך כמה זמן ומה הייתה עלותם של שיעורים אלה. מיותר לציין כי לא צורנ אסמכתא או קבלה בגין התשלום לשיעורים הפרטיים. כך השיב האב לשאלותיו של ב"כ האם בעניין ב הדיון (עמ' 21 לפרוטוקול הדיון, שו' 18-27):

"עו"ד כהן: **שיעורים פרטיים, מתי שילמת פעם אחרונה?**

העד, מר רות: **הבנות שלי הן בנות מצטיינות, ש. סיימה את הבגרות בין 95 ל-100,**

ש: שאלתי,

כב' הש' אילוטוביץ' סגל: האם שילמת שיעורים פרטיים?

העד, מר רות: **לא, היא לא זקוקה לשיעורים פרטיים.**

כב' הש' אילוטוביץ' סגל: לא, נקודה.

עו"ד כהן: לא שאלתי אם היא זקוקה, שאלתי האם שילמת.

העד, מר רות: **לא, לא שילמתי.**

ש: תודה רבה. זה מה ששאלתי.

ת: לא שאלתי, היא לא זקוקה לשיעורים פרטיים."

108. **השתתפות בהוצאות בגין שיעורי הנהיגה והמסע לפולין** - לטענת האב, הבת ש. שילמה בעצנ שיעורי הנהיגה באמצעות חסכונותיה מעבודתה (סעיף 38 לסיכומי התשובה מטעם האב). אשר לנסיעה ל טען כי הצדדים הגיעו להסכם, אותו יזמה האם עצמה, לפיו האם תשלם על הנסיעה של ש. לפולין ואילו 'שלם על נסיעתה של הבת נ. שנה לאחר מכן. האב נשאל על כך במהלך עדותו בדיון ההוכחות וכך ר 'פנתה אליי הנתבעת בהודעה שהיא מציעה שעקב מצבי הקשה, הכלכלי, היא תשלם עכשיו, ונ. זשנייה, בעוד שנתיים, שיגיע בשנה הבאה, אני אשלם. ולכן היא הציעה מיוזמתה שהיא תשלם עכש זולין לש., ואני אשלם את נ." (עמ' 27 לפרוטוקול הדיון שו' 5-8). משעה שטענה זו לא נסתרה במהלך ו של האב ואף לא קיבלה כל התייחסות עניינית נוספת מצד האם בסיכומיה, לא נותר לי אלא לקבלה. מזאת, כל ההוצאות הנטענות הן הוצאות שאינן תלויות שהות - ויש ליתן על כך את הדעת והנפקות המש זנלוות.

109. **ביחס לרכיב זה** - פירוט צרכי הבנות היה דל ביותר, ולא היה ניתן ללמוד מהחומר שצורף מהו ררכיהן. בפרט כאשר הבת הבגירה כבר חיילת ומקבלת משכורת מהצבא. כך גם לא ברור האם הבת הו זוזרת כל יום הביתה או שמא רק בסופי שבוע. לאי פירוט כדבעי וצירוף אסמכתאות יש נפקות.

אחר דברים אלה אדרש לשאלה - האם אכן חל שינוי נסיבות אשר די בו כדי להצדיק התנ בשיעור המזונות עד כדי ביטולו?

110. **לאחר בחינת העובדות, הראיות והעדויות בתיק סבורני כי התשובה לכך היא חיובית.** מצבה הו של האם השתפר ללא ספק. הדבר בא לידי ביטוי במספר מישורים. ראשית, כיום האם בעלת עסק אשר נ לה רווחים נאים בהיקפים גבוהים יותר מהכנסתה בעת החתימה על ההסכם. האם עברה להתגורר ו

קרתית עם בן זוגה. אף שלא ניתן לראות במעבר למגורים משותפים עם בן זוג כנסיבה יחידה לשינוי נכס החלט ניתן להתחשב בה, שעה שהוכח שבן הזוג נושא בהוצאות המדור ואחזקתו. האם הצליחה לשמ איתנות כלכלית אשר אפשרה לה לרכוש דירה בעיר חולון, ממנה זוכה האם להכנסה נוספת בגובר זשכירות.

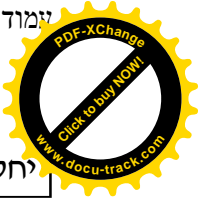
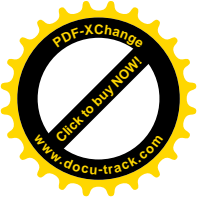
111. אשר למצבו הכלכלי של האב - השתכנתי כי אכן חלה הרעה כאמור. אשר לטענת הצפיות, אציין בהנחה לפיה היה על האב לצפות את הירידה במצבו הכלכלי ולהתחשב בכך במועד החתימה על ההסכם, צבורני כי לא היה ביכולתו לצפות כי ירידה זו תימשך לאורך שנים. לכך, יש להוסיף את תלוונות השווא זגישה האם למשטרה, ואשר מפאת כבודם של הצדדים לא ארחיב מעבר לכך. וודאי שגם תלוונות אלה, א סגרו לבסוף, העיבו על יכולתו של האב לשוב לאיתנותו הכלכלית. אשר לזמני השהות, לא הוכח כי חל מהותי וכי כיום מתבצעת החלוקה באופן שוויוני לחלוטין. נראה כי אכן ישנה ירידה בהוצאה הנדרשת נ זבנות בשים לב לגילן המתקדם ולעובדה שהבת הגירה משרתת בצבא.

משעה שהוכח שינוי הנסיבות - בשלה העת ליישום הפרמטרים שהותו בהלכת בע"מ 919/15

112. גובה סכום המזונות העדכני בו מחויב האב על פי הסכם משנת 2009 עומד כיום על סך של כ - 500 לנוכח העובדה שהבת הבגירה כבר חיילת, גובה דמי המזונות עבורה הופחתו ל-1,000 ₪. כך שכיום גובו המזונות בהן מחויב האב עומד על סך של 4,250 ₪. עם תשלום דמי המזונות עומדת הכנסתה של האם נ של כ- 14,300 ₪ ואילו האב נמצא במינוס חודשי קבוע עוד בטרם הוציא שקל למחייתו. המדובר בנ המהווים שינוי נסיבות מהותי והמחייבים התערבות של בית המשפט, גם אם ניתנו במסגרת הסכם.

113. לשם הנוחות להלן טבלה המסכמת את הנתונים הרלוונטיים לצורך הכרעה -

	אב	אם	
	50%	50%	חלוקת זמני השהות
	10,000 ₪	14,300 ₪	יכולת הכנסה מכל מקור שהות
	5,000 ₪ + 5,000 ₪ משכורת	13,000 ₪ משכורת + 1,300 ₪	
	דמי שכירות עבור הבית	דמי שכירות עבור הדירה בחולון	
	3,800 ₪ פחות 2,500 ₪ דמי	3,800 ₪ פחות 2,500 ₪ דמי	
	בבית יצחק).	המשכנתא.	
		בשים לב לדמי השכירות מהדירה בחולון ולהכנסתה מהעסק שבבעלותה).	
	10,000 - 5,800 = 4,200	14,300 - 4,000 = 10,300	הכנסה פנויה
	(עלות דמי השכירות בהן נושא האב).	(עלות דמי השכירות בהן נושאת האם)	

	כמעט פי 2.5 לטובת האם	יחס הכנסות פנויות
--	-----------------------	-------------------

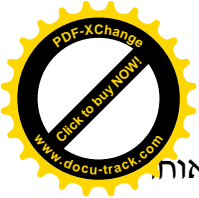
114. במקרה של משמורת משותפת, יקבע החיוב במזונותיהם של קטינים בגילאי 6-15, על פי "צדקה" ויחול במידה שווה על שני ההורים, תוך שחלוקת הנטל ביניהם תיקבע על פי יכולותיהם הכלכליות. לכושר השתכרותם היחסי. הלכה זו, הקבילה למעשה את הדין החל בגילאים אלה לדין החל בגילאי 18-5, עבר נקבע בפסיקה, כי במזונות מ"דין צדקה" יישאו שני ההורים, על פי אותם המרכיבים אשר הורחבה במסגרת בע"מ 919/15, קרי, על פי יכולתם הכלכלית וליחס שיעור ההשתכרות שלהם **מכלל המיזעומים לרשותם** (ע"א 210/82 לידה גלבר נ' סיני גלבר, לח (2) 014 (1984); ע"א 254/76 מרים ינקו גהרון ינקוביץ, לא (3) 169 (1977); בע"מ 3432/09 פלוני נ' פלונית (23.6.2009); תמ"ש (ת"א) 329-07-16 נ' א. ג' (9.11.2017)).

115. חיובו של אב במזונות ילדיו מעל גיל 15 שנים ועד גיל 18 שנים חד וברור. החיוב הוא מכור "צדקה", הן לצרכים ההכרחיים הן לאלה שמעבר להם. ההלכה בעניין זה ידועה וברורה ואינה צריכה וזהלכה סוכמה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בעמ"ש 1180-05-14 א' א' נ' מ' (26.3.2015) על בסיס פסיקה רבת שנים של בית המשפט העליון לפיה: "שווים האב והאם" הכל לפי יכולתו של אחד מהם ובהתחשב בצרכי הקטינים (ראו בהקשר זה גם עמ"ש (ת"א) 41769-10-13 פלוני נ' מ' כ' פ' ו 27.8.15 פסקה 14 לפסק הדין וכן עמ"ש (מרכז) 25027-02-14 פלונית נ' פלונית (4.1.15)).

116. **מה הדין בנוגע למזונות מגיל 18 ואילך?** האחריות לזון ילדים חלה על הורים גם לאחר הגיע ילדו ל-18, ובמשך השירות הצבאי ועד לשחרור מצה"ל. ככלל, נקבע כי תמיכת הורים בילדיהם במהלך שי הצבאי תפחת לכדי שליש מן הסכום ששולם קודם לתקופת השירות הצבא (ע"א 4480/93 פלוני נ' פלוני (3) 461 (1994)). בנוגע לבת הבגירה המשרתת בצבא הרי שגובה דמי המזונות עבורה כבר הופחתו לכזו וכיום הם עומדים על סך של 1,000 ₪ לחודש.

117. משכך, עולה השאלה **משעה שבוטלו דמי המזונות - מה יהיה מעתה והלאה ביחס לחיילת וכן לבת הקטינה במהלך שירותה הצבאי** ? (שהרי הלכת 919/15 קבעה מחדש את דרך חלוקת הנטל אך ל: ובהו). משכך אני מוצאת, כי לאחר בע"מ 919/15 יש ליתן התייחסות אחרת למזונות החלים מגיל 18, זום הלימודים בתיכון (לפי המאוחר מבין השנים) ובמהלך השירות הצבאי ועד לסיומו. לא ניתן לה לקבוע 1/3 באופן גורף, בפרט באותם מקרים שבהם נפסקו מזונות, אלא יש לבדוק כל מקרה לגופו שנקבע גובה סכום של מזונות הכרחיים מינימליים, כך גם במקרה שבו נחיל את בע"מ 919/15 יש לקבוע זשלום למשרת בשירות צבאי. יכול ויקבע כי לא יהיה כל תשלום וכל הורה יישא בהוצאות לבדו. אך יש לכך את הדעת.

118. **ביחס לסכום של משרתי החובה, או שירות לאומי** - הנה כי כן, מצאתי את הסך של 800 ₪ כמינימאלי ראוי והולם בנסיבות שלפניי. כך שכל הורה יפקיד עבור הבת החיילת סך של 400 ₪ מידי חודש שמשו עבורה לצרכים אשר אינם תלויים שהות, וזאת מעבר למשכורת הצבאית אותה היא מקבלת. תשלוח גם ביחס לבת הקטינה נ. עם סיומה את הלימודים בתיכון או בהגיעה לגיל 18 (לפי המאוחר מבין הן במהלך שירותה הצבאי ועד לסיומו.

11. הסכום של ה- 800 ₪ ישולם עד הגיע כל בת לגיל 20 או עד לסיום השירות החובה לפי המאות. זשנים. הסכום יופקד לחשבון הבנק מידי חודש בחודשו עד ה-5 לחודש עבור החודש השוטף ויעודכן על פ זמחירים לצרכן על בסיס הממד הידוע היום ויעודכן אחת ל- 3 חודשים, ללא עדכונים למפרע. עם זשירות הצבאי של הבת נ. חשבון הבנק ייסגר.

120. בשים לב לדין החל **בהערכת צרכים תלוי שהות** והפרשנות בדבר הוצאות מינימאליות של קטין ו צרכים תלויי שהות כפי שפורש בבע"מ 919/15, ולרבות בפסק הדין המנחה בעמ"ש (ת"א) 32172-11-17 ('קטינה) נ' נ.ש 10.01.2019) פסקאות 5-6 לפסק הדין של כב' השופטת ל' שבח), ולנוכח הסדרי השהות הי 'העובדה שלא צורפו אסמכתאות מתאימות על ידי מי מהצדדים, הרי שמצאתי להעריך מלוא הו זקטינים בשני הבתים, ביחס להוצאות תלויות שהות כשוות כאשר **כל צד יישא בהן לבדו**.

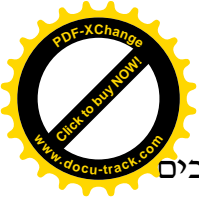
121. **בנוגע לצרכים שאינם תלויי שהות**- הוצאות נסיעה, תשלומי בית ספר, יתר הוצאות חינוך, ר זיגוד, ספרים, נסיעות, טיולים, תשלומי ועד, ציוד לבית הספר, שיעורים פרטיים, תספורת, טלפון נייד, מ אירועים והוצאות תרבות והוצאות רפואיות (לרבות טיפולי שיניים, משקפיים, תרופות, אבחונים, מו רפואיים, טיפולים פסיכולוגיים ורגשיים וכל הוצאה רפואית נדרשת אחרת) אלו מן הסתם משתנים מדי חודשו. לפיכך איני רואה לנכון לקבוע גובה ההוצאה להבדיל מאופן נשיאת הצדדים בהוצאות אלו. בש ליחס ההכנסות של ההורים (לטובת האם), וסעיף 63 לכתב התביעה במסגרתו עתר האב לנשיאה בח שווים, ומשעה שאנו עוסקים בתובענה לביטול הסכם **אני מורה כי הצדדים יישאו בחלקים שווים בגין זה**.

122. בהתאם למתווה שבסעיף 61 לחוות דעתה של כבוד השופטת ד' ברק-ארז בבע"מ 919/15, אני כ זי האם תשמש **הורה מרכז להוצאות שאינן תלויות שהות**. בשים לב כי כל החלטה בעניין של הבת הנ זסורה לשני ההורים מעצם היותם אפוטרופוסים משותפים. מצופה משני ההורים לפעול באחריות ובו זכל הנוגע להוצאותיהן של הקטינה והבת החיילת מתוך החשבון הייעודי שיפתח בתוך 14 יום בכפוף לה שלהן:

123. עם פתיחת החשבון כל אחד מההורים יפקיד לחשבון שינוהל על ידי האם סכום של 3,000 ₪ בו זמים מפתחתו. כל אימת שהחשבון יגיע ליתרה של 1,000 ₪, ובתוך 48 שעות שלאחר מכן יפקיד כל מההורים 2,000 ₪. הודעה על כך תימסר לאב על ידי האם.

124. לכל אחד מההורים יהיה כרטיס אשראי שניתן לחייב באמצעותו את החשבון ומכרטיס זה, יו מלוא ההוצאות שאינן תלויות השהות כאשר הבנות שוהות עם כל אחד מההורים.

125. לכל הוצאה שיוציא מי מההורים מהחשבון, תקדים פניה להורה השני להיוועץ עמו ולקבל הס זעניין נחיצות ההוצאה מראש. זאת, זולת מקרה חירום רפואי למשל, ולהגשמת צרכיהן המידיים של ו זאופן שאינו מאפשר קבלת הסכמת הצד השני או בעניין של מה בכך. בהעדר הסכמה בנוגע לשיעורים פר זכריע המלצתו של המורה הרלוונטי. בהעדר הסכמה בנוגע לטיפול הרפואי הנדרש תכריע המלצת זמומחה הרפואי.

126. הוצאות שניתן יהיה לשלם מהחשבון שנועד לצרכי הבנות יהיו ההוצאות שמעבר לצרכים זשהות, כפי המפורט לעיל ולרבות עבור ביגוד והנעלה, ספרים, פנאי ותרבות - לא כולל מסעדות שהן נרכים תלויי שהות.

127. לאב תינתן זכות לעיין בדפי החשבון ובכל הפעולות המבוצעות בחשבון וכן לקבל מידע על אודו פעולות המבוצעת בחשבון, בין על דרך של הנפקת קוד לעיון בחשבון באמצעים אלקטרוניים, בין על דרך מסרונים מהבנק ובין על דרך של מסירת דפי החשבון על ידי האם, מדי שלושה חודשים, לפי בחירת האב.

128. החל ממתן פסק דין זה, קצבת המל"ל תופקד אף היא לחשבון הייעודי בעבור הקטינה, או שת זעבורה, כפי שיחליטו הצדדים.

129. בשים לב לגילם של הבנות מצופה, כי הצדדים יפעלו בשיתוף פעולה ההולם טובתן של הבנות וכן במאוחד ובנפרד וכי כל הורה, החפץ במתן דמי כיס או ברכישת מתנה למי מהבנות, יעשה כן שלא עי התחשבות עם ההורה השני כפי יכולתו ומידתו הטובה.

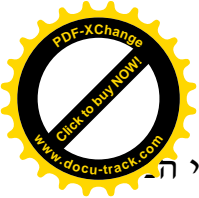
סוף דבר

130. לנוכח כל הנסיבות ובשים לב לדין, ההתלבטות היתה בין לצמצם בצורה ניכרת את גובה דמי הן לבין ביטולם כליל. לאחר שבחנתי את מכלול הנתונים מצאתי לבטלם כליל. מקרה זה לטעמי חריג בנסינו זדקתי גם בדקתי את מערך האיזונים ואת העובדה כי לפניי הסכם שקיבל תוקף של פסק דין. לא מצא זאם עשתה ויתורים או איזונים כנגד תשלום המזונות במסגרת ההסכם. בשים לב לדברי כבוד השופט ע' זעניין פלוני "אם פרמת חוט זה, נמצאת מפר את מערכת האיזונים שבבסיסי ההסכם".

131. הנה כי כן, מצאתי כי האב עמד בנטל של שינוי נסיבות, כך גם השתכנעתי כי היה שינוי לרעה ב זכלכלי ומנגד חל שיפור ניכר במצבה הכלכלי של האם. בכל מה שקשור לשינוי הדין והרוחות המן זעקבות בע"מ 919/15 ייתכן בסבירות גבוהה, לו תיק זה היה מגיע כיום לראשונה לבית המשפט, ספק אכ זיה מחויב במזונות, ויכול ודווקא האם היתה זו שהייתה מחויבת בתשלום מזונות לנוכח הפערים במשו של הצדדים ובהכנסותיהם מכל מקור שהוא. גם טענת האב כי האם הסכימה להפחתת דמי המזונות ב שנת 2017 לא נעלמה מעיניי, טענה זו גם לא נסתרה על ידי האם. כאמור, לבחירתה של האם לא להיחן זצהירה יש נפקות עליה עמדתי באריכות במסגרת פסק הדין.

132. בע"מ 919/15 פורסם ביום 19.7.2017 והארץ געשה וסערה בעקבותיו. הבקשה הראשונה ל זכסוך נפתחה על ידי האב ביום 1.7.2017. והסכמת האם להפחתת המזונות, כטענת האב, ניתנה ב זפגישה ביחידת הסיוע שהתקיימה ביום 24.9.2017 (עיון בהודעת יחידת הסיוע שנמסרה לתיק בית הן זומכת בגרסת האב). לנוכח כך, מצאתי את גרסתו של האב בעניין זה כאמינה.

133. משכך נותר השיקול שחוזר ונשנה בפסיקת בתי המשפט לפיו מדובר בהסכם שיש לגשת אליו ב זזהירות בטרם פרימת חוט מחוטיו. משעה שבדקתי פרימה זו, לא מצאתי כי היא תפר איזון או ויתור ש על ידי האם בהסכם. לנוכח כל האמור אני סבורה כי שורת הדין והצדק מחייבת ביטול דמי המזונות.

13. ביטול דמי המזונות יהיה **מיום פרסום פסק הדין**, וזאת על פי הלכת סימונוב, המורה כי ה-שולמו ביתר כבר נאכלו ראו דבריו של הנשיא שמגר: "**שהרי יש להניח שמה ששולם נצרך**", ע"א 616 **סימונוב נ' סימונוב** (7.9.1986) ועליה חזר כב' השופט ע' פוגלמן בבע"מ 3243/11 **פלוני נ' פלונית** (2011).
 יכן ראו בע"מ 3315/12 **פלוני נ' פלונית** (17.6.2012).

135. בבע"מ 4589/05 **פלוני נ' פלונית** (21.11.2005), פסקה ו', השופט רובינשטיין (כתוארו אז), ציין של הנסיבות לשם בחינת שאלת החזר מזונות שנגבו ביתר, "**השיקול המרכזי המנחה את בית המשפט כמובן השפעת הקיזוז על רווחת בן הזוג והילדים, והרי לא אחת יארע שהכספים שנפסקו ביתר כבר נ ואם יקוזזו אחורנית עלולה להיווצר מחסור במשפחה**".

136. במידה והבת הקטינה תיסע לפולין מטעם בית הספר בו היא לומדת עלות הנסיעה כולה תושט עניפי האמור בסעיף 108 לעיל.

137. בהוצאות הילדים בעבור צרכים תלוי שהות כל צד יישא בהוצאותיו לבדו. ביחס להוצאות שאינן שהות יישאו ההורים בחלקים שווים כפי שפורט לעיל.

138. האם תשמש ההורה המרכזי בעבור ההוצאות שאינן תלויות שהות כפי המנגנון המפורט בסעיף לעיל.

139. בנוגע לסכומים שהבנות תקבלנה במהלך שירותן הצבאי ראה המנגנון המפורט בסעיפים 19 לעיל.

140. חוב המזונות שיש לאב מיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך שהוגשה ביום 29.10.2018 ועד היום והאם לא תוכל לפעול לגבייתו בהוצאה לפועל.

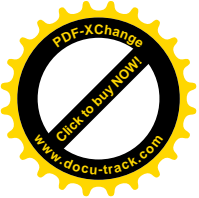
141. לפני משורת הדין ולנוכח התוצאה אליה הגעתי, וכדי לסייע בשיפור מערכת היחסים בין הו איני מורה על חיוב האם בהוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו. אי השתת הוצאות על האם עומדת כנגד ביטו זמזונות של האב, במידה וקיים, כאמור בסעיף 140 לעיל.

142. ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

143. **תואיל המזכירות לסגור התיק.**

ניתן היום, י"ז אלול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

דינים ועוד - מבית חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ
[/https://www.dinimveod.co.il](https://www.dinimveod.co.il)